

HONTI LAPOK

Ipolyság

2006. február

XV. évfolyam

2. szám

Ára 8 korona

Állásfoglalás

Városunk képviselő-testülete MKP-s (Magyar Koalíció Pártja) képviselői klubjának tagjai a 2006. jan. 25-én megtartott 36. soros képviselő-testületi ülés határozatával kapcsolatban az alábbiak közlését tartják szükségesnek.

A napirend hetedik pontjaként a kórház kezelésében levő, de használaton kívüli ingatlanok eladásáról kellett dönten. Az így befolyt összeget a város hitelezné a kórháznak, amely ezt a Szociális Biztosítóval szemben felgyülemlett 4,3 millió korona adósságának törlesztésére fordíthatná.

A város vezetése a mostani poliklinika és a kórház melletti lakóház eladását javasolta, de szóba jöhetett volna az „U Galena” gyógyszertár melletti épületrész és a poliklinika alatti telek is.

A képviselők többsége ennek ellenére – **Šomló Péter** képviselő **javaslatára** – a kórház központjában álló dialízis épületének eladása mellett döntött. **MUDr. Beáta Šomlóová** képviselőnő, a dialízist üzemeltető NEPHRO cég tulajdonosa a szavazás előtt a törvény értelmében jelezte ugyan az érintettségét, de az etikát félretéve – **férjével együtt** – **mindketten szavaztak** az eladásról.

Az eladás ellen az MKP jelen levő négy képviselője szavazott (ketten igazoltan hiányoztak).

A döntést teljes létszámban sem tudtuk volna megakadályozni, mert **dr. Tóth Csaba** a kórházat érintő kérdésekben jó ideje rendszeresen az „ellentáborral” szavaz.

Meggyőződésünk, hogy az eladást támogató képviselők fogadalmukat semmibe véve városunk érdeke ellen cselekedtek, amikor annak a kórháznak az épület-együtteséből, melyet őseink örökségül hagytak ránk, egy központi épületet elpredálnak. Tették ezt minden üzleti logikának ellentmondva és a város vezetésének érellyes tiltakozása ellenére.

Az MKP képviselőinek javaslatára a **szavazás név szerinti** volt, hadd kerüljön tehát nyilvánosságra az eladás mellett szavazók neve: **Hajdú András** /a kórház igazgatótanácsának alelnöke/, **Hammersmidt Béla mérnök, Olczár József mérnök, dr. Beáta Šomlóová, dr. Šomló Péter** /a kórház igazgatótanácsának elnöke/, **Srna Pál mérnök, dr. Tóth Csaba** /az igazgatótanács tagja/.

Az MKP képviselői mindent elkövetnek, hogy ez a képviselő-testületi határozat soha ne kerüljön megvalósításra. Ha arra lesz szükség, megmozdítjuk ennek érdekében városunk és régióink lakosságát. Ehhez kérjük városunk és régióink felelősen gondolkodó polgárainak támogatását.

Az MKP képviselői klubjának tagjai:

A TARTALOMBÓL

...sokadszor a kórházról	2. oldal
A Dunakanyar gyöngyszemei...	5. oldal
Beszélgetés Szigeti Lászlóval	8. oldal
A hiányzó jövőképről	9. oldal
Sikeres a Fragicslov	12. oldal
Kinek az érdeke?	13. oldal
Könyvbemutató... /Vácott/	16. oldal

Miről olvashatunk a Hontianske listyben

Köszönet a múzeumi és könyvadományokért

Bélik György, Bóna Zsolt, Kapa Sándor, Korpás Pál, Oros Zoltán, dr. Píri Lajos.

A Fő tér közlekedésproblémáinak megoldása

Az Ipolyság városközpontján áthaladó közúti forgalom a város lakóinak, illetve az idelátogatók számára is állandó gondot és bosszúságot jelent. A tér jelenlegi helyzetét értékelve azt tapasztaljuk, hogy a folyamatosan növekvő gépkocsiforgalom következtében a viszonylag csendes és nyugodt kisváros központja egy nagy útkezessé alakult át. A teret átszelő I/66 számú nemzetközi főút (Besztercebánya–Budapest irányban), a II/527 számú (Nagykürtös felé), valamint a III/5108 számú (Pereszlény felé) közutak el-

sősorban a tranzit-, tehát a városon áthaladó forgalmat biztosítják, és csak kismértékben szolgálják a célforgalmat, vagyis a Fő tér elérését mint úticélt. A városon áthaladó gépkocsik, ezen belül is a teherautók mellett, hogy negatív hatással vannak környezetünkre, jelentősen hozzájárulnak ahhoz, hogy a Fő tér lassan kezd elveszíteni sajátosságát, vonzalmát nemcsak az itt lakók, de a turisták számára is. A megnövekedett forgalom további veszélyforrást jelent nemcsak a gyalogosok, de a kerékpárosok számára is.

A jelenlegi, kielégítőnek semmiképpen sem mondható állapot olyan azonnali megoldást igényel, amely ha nem is véglegesen, de legalább átmenetileg mérsékeli a forgalom okozta hatásokat. Végző megoldást a városközponton áthaladó nemzetközi teherforgalom kizárását biztosító I/66 számú út várost elkerülő útszakaszának megépítése jelentene.

Annak érdekében, hogy megoldást találjunk a mostani helyzet orvoslására, a város vezetése megrendelte és kidolgoz-

/Folytatás a 12. oldalon/

A VÁROSHÁZA TÁJÉKOZTAT

Elfogadták a költségvetést és sokadszor a kórházról

2006 januárban kétszer is ülésezett Ipolyság képviselő-testülete: január 18-án rendkívüli, jan. 25-én pedig soros ülés volt.

A **rendkívüli** képviselő-testületi ülés /egymás után már a harmadik/ témája a kórház Szociális Biztosító iránti tartozásának törlesztési módját volt hivatott meg tárgyalni, ill. megoldást találni, melyek legyenek azok az **ingatlanok**, amit a város elad, hogy törleszteni lehessen a kórház tartozását /4 308 361,80 korona/.

Megegyezés született, hogy a kórház igazgatótanácsa által összeállított, a kórház által nem használt ingatlanok jegyzékéből értékesítenek annyit, hogy az említett összeget kölcsön tudja adni a város, hogy a kórház a megköthető adósságtörlesztési naptár értelmében havonta törleszthesse adósságát a biztosító felé. Elfogadták azt a javaslatot is, hogy a jan. 25-i ülésen kijelölik az eladandó ingatlanokat.

A **jan. 25-i 36. soros ülésen** 11 képviselő jelent meg. A bevezető polgármesteri köszöntő, programelfogadás, a javaslobizottság és a jegyzőkönyvhitelesítők kijelölése után az **esedékes testületi határozatok teljesítéséről** szóló jelentést fogadták el. Az **interpellációs rész** a decemberi ülésen meg nem válaszolt interpellációs kérdésekre adott válaszokkal kezdődött, melyekből a következő kettőt emeljük ki: a **posta** nyitvatartási idejét – a postától kapott értesítés alapján – nem lehet megváltoztatni, a **tömegközlekedéssel** szembeni kifogás megoldódott, mivel jan. 15-től ismét a Szlovák Autóbusz-közlekedési Vállalat biztosítja a városi közlekedést. Az **újabb képviselői megjegyzések, kérdések** témaköre: a szövetkezeti lakások havi bérleti díjának 500–800 koronás emelése, az utak és járdák nem időben végzett csúszásmentesítése, megszórása, kőbor és egyéb kutyák a piac környékén, mikor valósul meg az ipolysági és váci kórház konkrét együttműködése, az utcai közvilágítás egy-két percenkénti ki- és bekapcsolása, a nemzetközi főút állapota a hídon, abahagyni a kórházügy medializálását, a szelektív hulladékgyűjtésre szánt konténerek rendszeresebb, gyakoribb ürítése stb.

A városi **főellenőr 2006-os munkatervét** a képviselők megjegyzések nélkül hagyták jóvá.

Következett az ülés egyik legfontosabb programpontja, a **2006-os költségvetés** jóváhagyása. Az egyes bizottságok állásfoglalásának ismertetése után következtek

a képviselők megjegyzései, melyek közül néhány bekerült a költségvetésbe. Volt, aki átcsoportosítást javasolt, mások keveselltek például a könyvek vásárlására vagy a járdák és utak javítására szánt összeget. Teljesen új tételként került a költségvetésbe 15 ezer korona egy, az ülések hanganyagának rögzítésére szolgáló berendezés megvásárlására. Ketten javasolták a múzeum és a galéria átköltöztetését a városháza felszabadult szárnyába.

Végül a képviselők megszavazták a város 2006-os kiegyensúlyozott költségvetését **107,812 millió korona** összegben.

Bevételi forrásként főleg az állami költségvetésből származó támogatás /adó-járulékrész, aktivációs munkák támogatása, oktatásügy, anyakönyvi hivatal stb./, az ingatlanadóból és más helyi illetékekből, ingatlanok bérleti díjából, különböző szolgáltatások nyújtásából, a városi ingatlanok eladásából származó tételeket jelölték meg.

A **kiadások** rövid áttekintése: a **közigazgatási kiadások** fedezésére: 22,141 millió, **Műszaki Szolgáltatások Üzeme**: 9,119 millió + 1,3 millió a géppark bővítésére, **városi rendőrség**: 2,796 millió, **városi könyvtár**: 1,89 millió, **Honti Múzeum és Simonyi Lajos Galéria** /936 ezer, ebből 160 ezer javítási, ill. állagmegóvási munkákra/, **rekonstrukciós munkák** /tesmagi és pereszlenyi kultúrház: 100-100 ezer, városi hangszóró: 80 ezer, halottasház: 250 ezer/, **hiteltörlesztés**: 4,294 millió, **óvodák**: 16,726 millió, **alapiskolák**: 22,508 millió, **szociális szféra** /gondozószolgálat, szociális támogatások.../: 3,128 millió; **szervezetek, egyesületek támogatása**: 573 ezer, **sporttámogatás**: 1,41 millió, **egyéb társadalmi szolgáltatások, események, rendezvények**: 805 ezer korona.

A következő napirendi pontban a város **kulturális intézményei** /Honti Múzeum és Simonyi Lajos Galéria, a városi és falusi könyvtárak/ **2006-os munkatervének**, ill. a jelentősebb **városi rendezvények** tervezetének jóváhagyása szerepelt. A felsoroltakat a képviselők néhány megjegyzése után a testület jóváhagyta.

Ezután következett az ülés másik fő napirendi pontja: a kórház által ki nem használt városi ingatlanvagyonból **kijelölni** azokat **az ingatlanokat**, melyek eladásából rendezni lehet a kórháznak a Szociális Biztosítóval szembeni tartozását. Ehhez szinte minden képviselő hozzászólt, tett

megjegyzést, igaz többen elismételték azokat az érveket, amelyeket az előző néhány ülésen már többször elmondtak. Habár a városvezetés, valamint a vállalkozói, mezőgazdasági, idegenforgalmi és agroturisztikai szakbizottság is javasolt bizonyos eladási sorrendet, ill. megoldási módot, **képviselői javaslatra** /név szerinti szavazással/ **az ipolysági NEPHRO Kft. részére** azonnali szavazással **eladták a dialízis épületét**, holott a vállalkozói szakbizottság erre az ingatlanra az eddigi bérleti szerződés további meghosszabbítását javasolta. További két ingatlant /a **régi poliklinika szabad szárnyát**, ill. a **kórház mellett álló családi házat**/ **árverés** útján értékesítenek.

Az egyéb szervezési intézkedések keretében a képviselők 8 javaslatot tárgyaltak, ill. hagytak jóvá. Elfogadták a Furni Finish kft. ajánlatát, miszerint a múltban vásárolt telek árához hozzáfizeti a vételi és tényleges ár közötti különbséget, amennyiben a város **beleegyezik, hogy** ne ipari objektum /gyártócsarnok/ épüljön a területen, hanem **eladhassák a telket egy üzletláncnak**. A testület **Bóna Zsoltot delegálta az Ipolysági Összevont Középiskola** /a volt mezőgazdasági szaktanintézet/ **iskolatanácsába**. Sorrendben a városi ingatlanok bérleti szerződéseinek megújítása következett /Regionális Fejlesztési Ügynökség, Ipoly Unió, Ipoly Eurorégió, vállalkozók és magánszemélyek/. A közelmúltban sikertelen árverésre bocsátott Fő téri szociális helyiségek kikiáltási árát a testület 550 ezer koronára csökkentette. A lakásügyi és vagyongazdálkodási bizottság javaslatára három lakást kiutaltak az érdeklődőknek, valamint öt szükséglakást a Bernecei úti volt vámház átalakított és felújított épületében azoknak, akik lakbérüket nem fizették.

A képviselők tudomásul vették a polgármester januári kezdeményezéseiről, tárgyalásairól, megbeszéléseiről szóló előterjesztést.

Az általános vitában elhangzott öt képviselői hozzászólásból kettő: következetesen be kellene tartanunk az ügyrendben megfogalmazottakat, a jelentősebb és komoly horderejű képviselői javaslatokat csak komolyabb megfontolás után kellene akceptálni.

A közel hatórás ülés a határozat elfogadása után polgármesteri zárszóval fejeződött be.

A VÁROSHÁZA TÁJÉKOZTAT

Események, tárgyalások, kezdeményezések a városházán

– **Lówy János mérnök**, polgármester a váci kórház vezetésével tárgyalt az ipolysági és a váci kórház együttműködéséről /jan. 4./

– A **polgármester** budapesti projektmenedzserekkel tárgyalt az Ipolyság szociális és gazdasági fejlődésének elősegítését támogató sikeres, 1,3 millió koronás projekt megvalósításának ügyében /jan. 9./

– **Lówy János** Selmechányán tárgyalt az idegenforgalmi téren közösen benyújtható pályázatok lehetőségéről /jan. 16./

– A városházán az önkormányzati szakbizottságok elnökeivel megtárgyalták a város 2006-os költségvetési javaslatát /16. jan./

– A városháza dísztermében a **polgármester** a meghívott vendégek társaságában köszöntötte **Danis Ferenc mérnököt**, a város krónikását 75. születésnapja alkalmából /jan. 17./

– A polgármesteri kezdeményezésre megtartott rendkívüli képviselő-testületi ülésen kórházunk aktuális gazdasági gondjaival foglalkoztak /jan. 18./

– **Lówy János** polgármester és **Lendvay István** előljáró a Fő tér színtervezetének készítőivel tárgyalt, és megegyeztek a tervezet nyilvános megvitatása utáni teendőkből /jan. 19./

– **Lówy János** köszöntötte a Pongrácz Lajos Alapiskolában szervezett Honti Pedagógustalálkozó résztvevőit /jan. 21./

– A **polgármester** tárgyalt a Szociális Biztosító igazgatótanácsának tagjaival az ipolysági kórház adósságának lehetséges törlesztési módjairól /jan. 21./

– A városi könyvtárban a nyugdíjasokkal találkozott a **polgármester**. A találkozó után részt vett az Ipolyság Város Pecsétje alap kuratóriumának ülésén /jan. 23./

– **Lówy János mérnök**, polgármester az Általános Egészségbiztosító kerületi igazgatójával tárgyalt a kórház és a biztosító jövőbeni kapcsolatáról /jan. 24./

– A **polgármester** és az **előljáró** a Szlovák Gázművek képviselőivel folytatott megbeszélést a tesmagi gázvezeték-hálózat megépítéséről /jan. 24./

-ly-

Szükséglakások nemfizetőknek

Január végén adták át azt az öt lakásos, alacsony komfortfokozatú tömböt, melyet a Bernecei úti volt vámház épületében alakítottak ki a lakbérüket nem fizető bérlőknek.

Ezek a lakások, melyekben mindenki saját maga részére fűt szilárd tüzelésű lokális fűtéssel. Habár a padlózat a régi, de a lakások szociális helyiségekkel rendelkeznek.

Az átépítés, ill. nagyjavítás 1,3 millió koronába került. Az összeget a város két pénzforrásból biztosította: egyrészt az SZK Építésügyi és Régiófejlesztési, ill. Környezetvédelmi Minisztériumától kapott állami támogatásból (1,05 millió korona), másrészt az Állami Lakásfejlesztési Alaptól felvett 270 ezer koronás kölcsönből.

-r-

Beiratkozások

Pongrácz Lajos Alapiskola
/Ifjúsági u. 24./

– febr. 10., péntek:
12.00-tól 17.00-ig
– febr. 11., szombat:
8.00-tól 12.00-ig

Fegyverneki Ferenc Egyházi Alapiskola /Sznf u. 4./

– febr. 10., péntek:
12.00-tól 17.00-ig
– febr. 11., szombat:
8.00-tól 12.00-ig

Óvodai beiratkozások: 2006 márciusában

Eseménynaptár

Februári rendezvények

Febr. 25-ig – **Szöllősy H. Eta akvarellkiállítása** a Simonyi Lajos Galériában

Febr. 7., 9.00 – **Nyugdíjasok találkozója Korpás Pál** képviselővel, a kulturális bizottság elnökével a városi könyvtárban

Febr. 17., 17.00 – **Beszélgetés dr. Hunčík Péter** pszichiáterrel a városi könyvtárban

Febr. 21., 9.00 – **Nyugdíjasok találkozója Kiss Sándor** méhésszel a könyvtárban

Febr. 21-től – **József Attila- emlékkiállítás** (festmények) a városi könyvtárban

Febr. 25., 17.00 – **Szerelmes koncert** – a **Musica Aurea** és a **budapesti Bárdos Lajos Énekkar** műsora a városháza színháztermében

Febr. 28., 9.00 – A **Tompa Mihály Országos Vers- és Prózamondó Verseny körzeti fordulója** a városi könyvtárban

Könyvbemutató – **Danis Ferenc: Šahy** /városi könyvtár/ A Honti Múzeum és Galéria Baráti Körének **évváró közgyűlése** a Csemadok-székházban

Minden kedden 17.00-tól **nők tornagyakorlata** /könyvtár/ Szerdánként 17.00-tól a nyugdíjasklub nőtagjainak **tornagyakorlata** a városi könyvtárban

2006-ban

Házasságot kötöttek

Jan. 7. – Flok Adrianna és Ivanics Vít azoslav

Ipolysági újszülöttek

Uhlár Pál – 2006. január 4.
Gál Noémi – 2006. január 20.
Farkas Iván – 2006. január 23.

Elhunytak

Šárfi Béla /* 1914/ – január 2.
Hancko Erzsébet /* 1924/ – január 2.
Kratochvíl Irén /* 1927/ – január 3.
Németh Ilona /* 1972/ – január 4.
Gáspár József /* 1927/ – január 5.
Kováč Imre /* 1952/ – január 7.
Krajčík Lajos /* 1931/ – január 13.
Kvočka János /* 1948/ – január 18.

Ipolysági Turisztikai és Információs Iroda,
Bartók Béla tér
/a zsinagóga melletti Irodalmi Kávéház
épületében/
Info: 036/7411313

Jelenségek

Februári capriccio (enyém – mienk)

Máig nem tudom eldönteni, hogy a sors kegyelmeként vagy csapásaként könyveljem el, hogy éppen az 1947/48-as tanévben koptathattam az első évfolyamos iskolapadokat. Mindez két kor mezsgyéjén – kapitalizmus és a szocializmus ütközőpontjai mentén történt. 1947 szeptemberétől 1948. február 25-éig még a nagy nemzetállam-alapítókról, Masarykról és Benešről hallottunk legendásított történeteket. Voltak köztük olyanok is, melyek az istenségi szférát súrolták. Közben – magyarok lévén – nap mint nap vártuk a kitelepítést végrehajtó autók zúgását. Bizony a nyiladozó gyermekelme nehezen tudott eligazodni az angyalitörténetek és az ördögi valóság ellenpólusos gubancában. Aztán – 1948. február 25-én – beköszöntött az újabb „győzelem” hajnala. Ezúttal nem egyes nemzetek vagy nemzetiségek, hanem a burzsoázia, a magántulajdon jutott két vállra. Új „fényhozóval”, Gottwalddal /aki utcai lámpák fényénél szívta magába a marxizmus tanait/ kellett fényesíteni a tantermeket és csiszolni a mindenkor egészséges kíváncsisággal megáldott nebulók agyát. A nacionalizmust felváltotta az internacionalizmus, amelyről később a tapasztalatokra támaszkodók gyakran azt mondogatták, hogy nincs is köztük mérhető különbség.

Elkezdődött a magántulajdon és a köztulajdon könyörtelen küzdelme. A földiken, a gyárakban, de az emberek tudatában is. Emberi sorstörténetünket végigpásztázva megállapíthatjuk, hogy sosem hozott békés korszakokat, amikor valamelyik közülük az abszolút győztes pózban pöffeszkedhetett. A történelem számos eseménye bizonyítja, hogy nem minden tulajdonos volt Tiborcokat pártoló Bánk bán. Bizony gyakran akadtak köz-

tük Lúdas Matyikat deresre húzó Döbrögik is vagy Dózsákat máglyákra tuszkoló „nemesurak”. Mátyás királyhoz hasonló uralkodó sem született minden évszázadban, ezért sóvárogták vissza az emberek évszázadokon át az igazság /vélt vagy valós/ megtestesítőjét.

Az őskeresztények világa, mai nyugati civilizációnk bölcsője és megújuló kútforrása is úgy szerveződött, hogy a vagyonosak és a szegények békejobbát nyújtottak egymásnak, éspedig úgy, hogy a gazdagok a közösbe ajándékozták vagyonukat. Vajon elképzelhető-e ennek csak a halvány árnyéka napjaink vadkapitalizmustól, érdekszövetségektől vagy netán maffiáktól mételyezett világában? A jótékonyági pózolás csak részben pótolhatja a becsületes munka által megteremthető megélhetési lehetőségek gyakori hiányát.

Őszintén be kell vallani, hogy társadalmunk mai csúcs- és helyi elitje megfélemezett arról, hogy sok ember és sok régió kívül esik a tőke kegyelmének szféráján, s az emberi tehetetlenség kétségbeesést, netán robbanásveszélyes indulatokkal indukál.

Szociológusok állapították meg, hogy elemi csapások idején az „aprópénzü” emberek áldozatkészsége, adakozási hajlama nagyobb, mint a gazdagoké, akiknél a „gyarapodási tehetetlenség” fékezi az emberi szolidaritás megnyilvánulását.

A privatizáció túlzottan elszabadult divatja idején azt állítom, hogy szükség van bizonyos közösségi tulajdonra, hogy ne legyünk kiszolgáltatva a sokszor megzabolázhatatlan egyéni becsvágynak. Meg minden egyénnek szüksége van személyi vagyonra, hogy megőrizhesse emberi méltóságát, hogy ne kelljen megalázkodnia az „erősek” gyakorta jelentkező gátlástalansága előtt.

Korpás Pál

Köszönetnyilvánítás

Az ipolysági Honti Múzeum és Simonyi Lajos Galéria tisztelettel köszönetet mond **Hajdú Sándor** váci képviselőnek, aki biztosította számunkra a Váci Napló, História, Honismeret, Tiszatáj, Hítel és Váci

Polgár című folyóiratokat. Nagylelkű támogatása eredményeként a múzeum könyvtára értékes kiadványokkal gyarapodhatott.

Pálinkás Tibor
múzeum- és galériavezető

Az MKP-közgyűlésen: a választásokról és időszerű gondokról

A Magyar Koalíció Pártja Ipolysági Alapszervezetének vezetősége 2006. jan. 18-ára közgyűlésre hívta tagságát. A közgyűlésen a tagok 70 %-a jelent meg.

Gál Milan alelnök megnyitója és programismertetője után **Bélik György** elnök értékelte a 2005-ös évet, különös hangsúllyal a megyei választásokra. Megemléktette, hogy a helyi képviselők testületben az MKP-képviselők kisebbségbe kerültek, mivel a képviselői klub egyik tagja a kulcsfontosságú kérdésekben nem az MKP-s álláspontot képviseli. Kudarcnak tartja, hogy a Lévai járásból egyetlen MKP-s jelölt sem volt sikeres a november 26-i megyei választásokon. Ennek egyik oka, hogy nem sikerült kellőképpen mozgósítani a magyar nemzetiségű választókat sem. Az ipolysági régióban is – néhány községet kivéve – alacsony volt a részvételi arány. Szükséges a jobb együttműködés a járási elnökség és az alapszervezetek között. A vitában – a választások kapcsán – kialakult egy olyan elvárás a tagság részéről, hogy a január 20-i járási konferencián mondjon le a mostani járási elnökség.

A helyi problémák közül a legsürgőbb megoldásra váró feladat a kórházügy. Mint ismeretes: az MKP helyi vezetősége, tagsága és képviselő klubja határozottan ellenzi a kórház privatizálását, valamint a kórház egyes részeinek, osztályainak eladását. Az elnök és több hozzászóló is fontosnak tartja, hogy alaposan fel kell készülni az idén esedékes parlamenti és helyhatósági választásokra. Jó lenne időben kiszemelni a megfelelő polgármesterjelöltet. Erről részletesen a következő közgyűlésen foglalkozik az alapszervezet tagsága.

Az alapszervezet gazdálkodásáról Nozdrovický Péter pénztáros számolt be.

A vitában szó esett arról is, hogy az MKP-tagoknak aktívabban kell részt venniük a városi rendezvényeken. Mindenki tartsa személyes feladatának is az anyanyelvi oktatás propagálását. Jó lenne, ha a város vezetése több figyelmet szentelne a városi utak és járdák karbantartásának is.

A közgyűlés elnöki zárszóval ért véget.

/korpás/

A Dunakanyar gyöngyszemei Ipolyságon

Szemet gyönyörködtető kiállítás nyílt január 20-án a Simonyi Lajos Galériában. Ez a kijelentés most teljesen objektív, igazságtartalmáról könnyen meggyőződhet a kedves olvasó. Csak szakítania kell eddigi szokásaival, s egy órát rászánva eljönni galériánkba.

Szöllősy H. Eta szobi származású festőművész, sajnos, már nincs köztünk, így ipolysági tárlata emlékkiállításaként szerepel programunkban. Képei azonban nemcsak neki állítanak emléket, hanem a régi, romantikus váci, szobi, nagy-marosi utcáknak, a ma már csak maradványaiban létező tanyavilágnak, s ki tudja, a Dunakanyar talán ma már nem is mindig létező szegleteinek is. A festő kitűnő színészének, technikai tudásának köszönhetően e képek élettel vannak teli. A víztükrök szinte megmelegednek, a köd felgomolyog, csillan a napfény. A szemlélődő akaratlanul is átérzi, átéli azt a hangulatot, melyet az alkotó érezhetett a képek megfestésekor. Könnyednek tűnő alkotások, melyeknek létrejöt-

téhez sokéves kemény munka, tapasztalatszerzés vezetett. Ez tükröződik a bemutatott nyugat-európai városképekről is (Amszterdam, Velence), melyeket Szöllősy H. Eta sikeres

a tárlatot: „*Sodró izgatott világunkban ezek a képek egy kis pihenőre szólítanak, és érdekes e felszólításnak eleget tenünk.*”

Január 20-i kiállításmegnyí-

Balról: Lakatos József, Pálincás Tibor, Klemmné Németh Zsuzsa és Darkó Jenő

textiltervezőként látogatott meg, és hangulatos csendeleiteiről úgyszintén. A tárlatot megnyitó **Klemmné Németh Zsuzsa** (a zebegényi Szőnyi István Emlékmúzeum igazgatója) a következő Fischer Ernő-gondolattal indította útjára

tónkat megtisztelték jelenlétükkel magyarországi kollégáink is: **dr. Darkó Jenő** megyei múzeumigazgató-helyettes, történész, **Lakatosné Ábrahám Ágnes** gazdasági igazgatóhelyettes (mindketten a Pest Megyei Múzeumok igazgató-

ságáról), valamint **Lakatos József**, a szobi Börzsöny Múzeum vezetője. Itt köszönhetjük meg közreműködését **Bugyinszki László** kiállításrendezőnek is, valamint Szöllősy H. Eta örököseinek, **Solymosi Ferencnek** és **Kornélnak** azt, hogy rendelkezésünkre bocsátották a kiállított alkotásokat. A rendezvény zenei keretét művészeti alapiskolánk diákjai biztosították *iffi. Szöllősi Sándor* vezetésével.

A tárlat egy sikeres hosszú távú együttműködés eredménye, melynek keretében eddig Simonyi Lajos önálló tárlata, az ipolysági alkotók csoportos kiállítása, valamint a Honti Múzeum helytörténeti gyűjteményének egy része került a Börzsöny Múzeumban bemutatásra, reprezentálva városunkat s minket magunkat Magyarországon. Az idén még két kiállítást szervezünk közösen: Ziman Lajos szobi művész szobrai a Simonyi Lajos Galériában, Pokorný Lajos alkotásai pedig a Börzsöny Múzeumban láthatók majd.

Pálincás Tibor

Itt élte át...

Ünnepélyes tárlatnyitó keretében adták át 2006. január 21-én a Mikszáth Kálmán-emlékházat Szklabonyán, ahol a nagy palóc gyermekkorát töltötte. A mintegy két évig tartó munkálatokat a Szlovákiai Magyar Kultúra Múzeuma felügyelete alatt apátújfalusi és lukanényei vállalkozók végezték a helybeliek hathatós segítségével.

Az átadási ünnepség egyperces csenddel kezdődött, mellyel a repülőgép-balesetben elhunyt katonák emléke előtt tisztelegtek a résztvevők, majd **Csáky Pál** miniszterelnök-helyettes mondott nyitóbeszédet. A Mikszáth életét, munkásságát, korának életvitelét szemléltető tárlatot megálmodója és felépítője, **S. Forgon Szilvia** mutatta be a vendégeknek. Az *Itt élte át...* című, állandó jellegű kiállítás három sza-

kaszból áll, alkalmazkodva az épület adta lehetőségeihez. A bejáratí részben a község történelmével ismerkedhet a látogató, az utcára néző két szobában pedig korabeli bútorok idézik az író körülvevő miliőt. Az udvari szoba tárlóiban elhelyezett néprajzi gyűjtemény nemcsak térben képez párhuzamot a kiállított Mikszáth-művekkel, de kihangsúlyozza a falusi környezetnek az író munkásságára gyakorolt hatását is. A technika vívmányai lehetővé teszik a számítógépes bemutató alkalmazását, sőt a Mikszáth művei alapján forgatott filmeket is megnézhetik az érdeklődők.

A rendezvény fontosságáról a hazai és a magyarországi politikai és kulturális élet magas rangú képviselőinek jelenléte tanúszkodott. **Györffy Csaba**, a Magyar Köz-

társaság nagykövete mellett megjelent **Szesztay Ádám** kulturális attasé és **Krasztev Péter**, a pozsonyi Magyar Kulturális Intézet igazgatója is. A Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumát **Koncz Erika**, a Szlovák Köztársaság Kulturális Minisztériumát **Bíró Ágnes** képviselte. Természetesen nem hiányozhattak a szakmabeliek sem. Jeles gömőri és nógrádi muzeológusok vettek részt a megnyitón, de a hontiak sem maradtak távol. Budapestről érkezett a házavató különleges vendége, az író déd-unokája, **Mikszáth Kálmán**.

A Szlovákiai Magyar Kultúra Múzeumának igazgatónője, **Jarábik Gabriella**, háziasszonyi tisztének tett eleget, mikor a megnyitó vendégeit Mikszáth Kálmán kedvenc palóc ételeiből készített kóstolóra hívta meg a szklabonyai kultúrházba.

B. Szabó Márta

Kerekasztal-beszélgetés a városi nyugdíjasklubban

Tavaly ősszel született egy képviselő-testületi határozat, mely szerint az Ipolysági Városi Könyvtár mellett el kell indítani egy városi nyugdíjasklub tevékenységét. Hasonlót már 17 éve folytatott a könyvtár, hiszen ennyi évvel ezelőtt hoztunk létre egy könyvtár melletti nyugdíjasklubot, melynek tagjai az intézmény olvasói és barátai közül kerültek ki. Nem határolódtunk hát el attól, hogy segítsünk megszervezni ezt a klubéletet, melyre – szerintünk is – van igény, sőt a megszólított nyugdíjasok is jó néven vették, hogy lesz egy lehetőségük, ahol találkozhatnak egymással, ahol hasznosan elölthetik szabad idejüket.

Az első összejövetelre január 23-án délelőtt került sor a könyvtárban. A rendezvény vendége Ipolyság város polgármestere, **Lőwy János mérnök** volt.

A rendezvény szervezésének és megvalósításának oroszlánrészét **Kajtor Pál mérnök** vállalta,

Balról: Kajtor Pál mérnök, Lőwy János mérnök és Solmoši Márta

a, akit a jelenlévők felhatalmaztak a nyugdíjasklub rendezvényeinek szervezésével, ill. a klub vezetésével.

Kajtor Pál elmondta, milyen elképzelések szerint szeretné ezt a tevékenységet megvalósítani. A kéthetenként keddi napokon megrendezésre kerülő összejövetelekre városunk képviselőit,

vezetőit, a hivatal osztályvezetőit, városunk szakembereit, vállalkozóit, művészeit, sportolóit szeretné meghívni kerekasztal-beszélgetésre a könyvtárba, de a könyvtári programokon kívül is sok egyéb program várja majd a résztvevőket.

A polgármesterrel való találkozás sikerét nem befolyásolta a

hideg, csúszós idő sem.

Lőwy János mérnök bevezetőjében városunk gazdasági, kulturális, egészségügyi és sportéletének eredményeiről, ill. problémáiról, gondjairól beszélt, felvázolva az elmúlt néhány évben történeteket, majd a kialakult párbeszéd folyamán válaszolt a nyugdíjasok kérdéseire.

De másfél órába nem fért bele minden, így aztán az az ötlet született, hogy városunk vezetője negyedévenként rendszeresen eljön majd egy-egy klubrendezvényre, ahol folytatódhat a megkezdett beszélgetés.

Elkezdjük hát írni a városi nyugdíjasklub krónikáját.

Az első rendezvény is bizonyította, hogy kölcsönösen fontosak az ilyen találkozások, beszélgetések. A lakossággal való közvetlen kapcsolat „kívülről” tárja fel a gondokat, sőt a vendégnek is fontos jelzés lehet az itt elhangzó vélemény.

Solmoši Márta

Jegyzetek a 2006-os költségvetésről

Talán minden családban a pénzről folyik leggyakrabban a vita, s így van ez a képviselő-testületben is. A költségvetés elfogadása a legvitatottabb téma minden évben /bár mintha manapság a kórház gondjai vezetnének/.

Az idei év különbözik az előzőktől, mivel már megtanultuk kezelni az önkormányzatra átruházott feladatokat és a 2006-os év választási év is.

A **városfejlesztési programban**, mely nekem különösen szívügyem, az idén is van két kedvencem: a **Bieta melletti járda** második szakasza /két éve volt elkezdve/ és a javítások közül a **városháza bejáratának cseréje**. Átgondolt javaslatokkal keresem fel a városvezetést, és eddig mindig segítőkészséggel találok.

Az anyagi fedezet megvan még a **ravatalozó** oly szükséges javítására, a II. Rákóczi Ferenc utcai **park** rendbehozatalára, az **Észak lakótelepi járdára**, a **pereszlenyi** és a **tesmagi kultúrház** javítására /utóbbi gázfűtésre állításával is számolva/, továbbá a helyi **hangszórok** folyamatos

javítására, a **Közép lakótelepi óvoda** javítására, a városháza épületén lévő **szobrok javítására**, néhány kötelező tervdokumentáció és az **Ifjúsági utcai alapiskola rekonstrukciójának önrészére**, ami ha összejön, nem lesz kis falat. A városfejlesztési programban van még néhány nagyon jó javaslat, de anyagi fedezet nélkül. Remélem, néhány ezekből is megvalósul.

A testületi ülésen talán a leggyakrabban felhozott probléma az **aszfaltozás** és az **épületek javítása**. A pénzügyi bizottság javaslatára a költségvetés bevételi részét több mint egymillióval megnöveltük, és ez pontosan ezekre a beruházásokra lesz felhasználva, amennyiben a bevételi oldalt is sikerül teljesíteni. Még mindig **sok hielt törleszt a város**, de már a kamatok törlesztése 2006-ban 620 ezerrel kevesebb a tavalyihoz képest.

Ha a számítások is igazolják, sikerül néhány **kulturális intézményt** közelebb hozni a lakossághoz és több százezret **megtakarítani az üzemeltetésükre fordí-**

tott összegből. Még mindig félünk a rendezvényektől számon kérni a látogatottságot is.

A **Honti Kulturális Napok** költségvetése első ránézésre megdöbbentett, de a pénz nagyrésze szponzoroktól lesz. Talán az évkönyvek helyett a modernebb **DVD rövidfilm** formátumot tartom a korának megfelelőbbnek.

Nem könnyű egyértelműen eldönteni, hol van a közpénzre a legnagyobb szükség. Minden képviselőnek más a fontossági sorrendje, és felesleges feszültségeket okoz a **kórházról** szóló sok vita, mert ott is nagy nézetkülönbségek vannak. De a kórházról biztosan olvasnak még néhány indulatos megjegyzést, én viszont szeretnék a probléma tényszerű orvoslása mellett maradni.

Merem remélni, hogy józan ítélőképességünk nem hagy el, és jó megoldásokat hozunk. Nekünk most kell dönteni, de csak idővel derül ki, mennyire helyesen.

Srna Pál
a képviselő-testület tagja

OKTATÁS

Két járás magyar pedagógusai találkoztak Ipolyságon

A Honti Pedagógusok Találkozója 2006. január 21-én harmadik alkalommal került megrendezésre Ipolyságon. A **Pongrácz Lajos Magyar Tannyelvű Alapiskola** éttermében mintegy 90 óvónő, is-

kolavezető, alap- és középiskolai tanár hallgatta érdeklődéssel a szakmai előadásokat. A résztvevők 100 kilométeres körzetből érkeztek a Lévai és Nagykürtösi járásból Nagyövedtől Inámig.

A program első részében **Lówy János**, Ipolyság város polgármestere számolt be a város oktatási intézményeinek működéséről. **Lendvay Tibor** iskolaigazgató helyzetértékelő előadásában a régió magyar tanítási nyelvű oktatási intézményeit mutatta be, **Szigeti László**, az SZK OM államtitkárának előadása oktatásunk időszerű kérdéseiről szólt, végül **Fodor Attila**, a Comenius PI igazgatója közoktatásunk tartalmi reformjáról tartott előadást a PISA mérés tükrében.

A közös előadások után három szekcióban folyt a tanácskozás. Az iskolavezetőket **Pék László**, az SZMPSZ OV elnöke tájékoztatta a szövetség tevékenységéről, illetve **Fodor Attila** és **Geri Valéria**, a köbölküti Stampay J. Alapiskola igazgatója egy intézményfejlesztési modellt mutatott be. A közös tanügyi hivatalok működéséről **Révész Angelika**, Ipolyság Közös Tanügyi Hivatalának munkatársa számolt be a jelenlévőknek. Az óvónők gyakorlati foglalkozás keretében ismerkedtek

Előadás az iskolavezetők szekciójában

Vankó Terézia /Deáki Óvoda/ segítségével az óvodai nevelési program készítésével. A harmadik szekcióban általános szakmai kérdéssel, a tehetségfejlesztéssel foglalkozott a legnépesebb csoport. Az előadók

Geri Valéria /köbölküti Stampay J. AI/ és **Duró Zsuzsa**, a Szegedi Tudományegyetem tanára voltak. A szakmai találkozó kísérőrendezvényeként az Apáczai Kiadó mutatkozott be.

-lend-

Bizonytalan az Ipoly mente magyar iskoláinak jövője

A címben leírt megállapítás talán nem is tükrözi teljes mértékben a helyzet súlyosságát. A találkozó bevezető előadása erről szólt. Nem kell mást tenni, mint összehasonlítani az óvodák és iskolák diáklétszámait az előző évi adatokkal, vagy a lakosság létszámával, és rövid, józan mérlegelés után arra a következtetésre jutunk, hogy inkább bizonyos, mint nem a régió magyar nyelvű oktatási intézményeinek drasztikus leépülése.

Hogy a helyzet nyugtalanító, az nem most derült ki. A számok eddig is rendelkezésünkre álltak, a következtetéseket eddig is levonhattuk. Ami elszomorító, hogy eddig sem vizsgálta senki felelősséggel ezeket a folyamatokat, és most sem teszi. A fórumon leadott vészjelzések – tapasztalataim ezt mutatják – ismét következmények nélkül halnak majd el.

Az Ipoly mente oktatásáról szólva úgy fogalmaztam, hogy ennek a régiónak nincs gazdája. Nincs a magyar oktatásügynek ebben a térségben pontos leltára, nincs körülhatárolva sem földrajzilag, sem szerke-

zetileg. Nem foglalkozik vele sem hivatal, sem szervezet, sem intézmény. Nem elemzi senki a helyzetét, nem jegyzi senki a veszte-

segeket sem. Talán az sem fog feltűnni, ha végleg eltűnik a térségből.

Csak néhány adat az elmondottakhoz.

A Nagykürtösi járásban 3 év alatt a magyar nevelési nyelvű óvodákban 254-ről 224-re csökkent a gyermekek száma, ez 12 %. A Lévai járásban 929-ről 789-re, itt a csökkenés 16 %. Vagyis 3 év alatt 170 gyerekkel van kevesebb a két járás magyar óvodáiban. Ennyien mennek biztosan kevesebben magyar iskolába a következő 2-3 évben. Megszűntek s meg fognak szűnni

magyar óvodák, kisiskolák.

Ha a térségben egy-egy polgármester gondterhelten nyilatkozik az oktatásügyről, akkor csak a saját problémájára gondol, egy konkrét intézményre, a sajátjára, annak költségvetési nehézségeire. Távolatokban, mélységekben, összefüggésekben nem gondolkodik. A kisebbségi magyar oktatásügy szélesebb körű összefüggései kívül esnek érdeklődési körén. Még a magyar színekben indult képviselő vagy polgármester sem tölt időt azzal, hogy a témában elmerüljön. Legalábbis az elmúlt években e tekintetben nincs nyoma semmilyen regionális jellegű kezdeményezésnek. Az oktatási fórumokra is csak kevesen jönnek el, többnyire csak azért, hogy találkozzanak az államtitkárral vagy a rangosabb vendégekkel.

Ki foglalkozik hát az Ipoly mente, a Nagykürtösi és a Lévai járás magyar nyelvű oktatási problémáival? Ipolyságon két civil szervezetet: az egyik a Pongrácz Lajos Társaság, mely a régió beiratkozási programjában vesz részt, a másik a pedagógus-szövetség, amely időnként továbbképzéseket szervez pedagógusok részére, meg – ha erejéből, erőmből futja – oktatási fórumot. De ez kevés, nagyon kevés. Ez nem mentheti meg a süllyedő hajót. **Lendvay Tibor**

Készül az MKP új választási programja és a közoktatási törvény is

Év eleji beszélgetés Szigeti Lászlóval, az SZK OM államtitkárával

Kezdjük talán a beszélgetést a 2006 januárjában bekövetkezett változásokkal az oktatásügyben.

– Jogalkotás szempontjából a legfontosabb hír az, hogy valószínűleg február elejére elkészül az új közoktatási törvény tervezete. Ez előbb társadalmi vitára kerül, majd a tárcaközi egyeztetés után a kormány is megvitatja március végén, április elején. Ha minden rendben lesz, a parlament mondja ki a végső szót. Egyelőre sok a kérdőjel, de az a lényeg, hogy most már rövid időn belül el fog készülni a törvénytervezet, és elindulhat a jogalkotási folyamat. Mi természetesen csak akkor fogjuk támogatni, ha parlamenti frakciónk számára elfogadható lesz.

Az is fontos információ, hogy a minisztérium tervezi a középiskolai felvétellel kapcsolatos rendelet módosítását. A Monitor felmérések objektívabbá tételével kapcsolatban elképzelhető, hogy szigorodnak az írás feltételei. Természetesen ez már csak a következő év felvételi vizsgáinál következhet be. Az a terv, hogy egy külső személy, egy középiskolai pedagógus ellenőrzi majd a Monitor megírását. Ez hitelesebbé tenné a mérések eredményét. Arról is szó van, hogy fokozatosan bővíteni kellene a tantárgyak számát. Az egyes iskolatípusoknál eltérő a tananyag, bizonyos szakiskolákban az ún. profil tantárgyakat bővíteni lehetne más tantárgyakkal.

Januártól változott a tanulók fejkvótája is.

– Igen, összességében a minisztérium költségvetése 14 milliárd koronával emelkedett, ebből közel 2 milliárd koronával a közoktatás költségvetése. Igaz, hogy a normatívába ebből alig több mint 700 millió került. Gyakorlatilag minden iskolatípus normatívája emelkedett, az alapiskoláknál ez 900-1000 korona között mozog, attól függően, milyen klimatikus zónában van az intézmény. A nemzetiségi iskolák esetében ehhez még 8 százalék jön kiegészítésként. Egyetlen iskolatípusnál csökkent csak a normatíva, mégpedig a most speciális iskoláknak nevezett, egykor kiegészítő iskolákként ismert intézményeknél. Itt alacsonyabb a normatíva, de számukra 7

különböző kategóriát vezettünk be, és csak az elsónél, a standard kiegészítő iskoláknál nem emelkedik a normatíva, a többinél igen.

A pénzügyi keret 2006-ban valamivel magasabb, mint az előző évben volt. Jut iskolaépületek állagmegőrzésére, karbantartásra, a balesetveszély kezelésére, illetve olyan programok finanszírozására is, amelyek a fejlesztést segítik elő. Tovább működik az Infovek program is, külön pénzeket különítettünk el a pedagógiai programok bevezetésére, a tartalmi transzformáció indítására. Minimális pénzcso- mag lesz iskolabuszok beszerzésére, a testnevelés és a sport fejlesztésére.

Köztudott, hogy nagyon sok iskola rossz állapotban van. Pályázhatnak a fenntartók épületeik felújítására, korszerűsítésére?

– Sajnos, az európai uniós alapokból meríthető pénz elfogyott. Azok a lehetőségek, amelyek erre a célra az oktatási minisztériumban rendelkezésre állnak, igen szerények. Arra meríthető pénz, ha például az iskola beázik, a fűtéssel van gond, vagy speciális helyiséget kell felújítani. Szerény támogatásra lehet számítani, de 5-10 milliós projekteket ebből a pénzből finanszírozni nem lehet.

A sajtóból tudjuk, hogy EU-s pályázatokból Magyarországon sok iskolát fel lehet majd újítani. Lesz ilyen projekt nálunk is?

– Igen, nagyon érdekes, hogy míg Magyarországon erről csak beszélnek, mi már két értékelésen túl vagyunk. Nálunk a ré-

giófejlesztési minisztérium 1 milliárd koronát már kimerített iskolafelújítási projektekre, gyakorlatilag kimerítette azt a pénzcso- magot, amely a rendelkezésre állt. Már csak néhány 10 millió korona maradt, de a következő tervezési időszakra, a 2007-13-as évekre ötször ennyi forráshoz jut Szlovákia. Megvan az esély arra, hogy azok a projektek, amelyek most nem nyertek, de a tartalék projektek között ott szerepelnek, azok 2007-től megkapják a kért összeget. Ötször több pénz lesz, valószínűleg 5 milliárd korona.

Visszatérnék az Infovekre. Hallottuk, hogy a program folytatódik. Ez azt jelenti, hogy újabb fejlesztésekre is lesz pénz?

– Egyelőre a minisztérium prioritása a képzés, a digitális tananyagfejlesztés. Vannak azonban olyan elképzelések is, hogy a későbbiekben notebook vásárlásra vagy számítógéppark fejlesztésre is legyenek források, de 2006-ban eszközvásárlásra, számítógép beszerzésére nem lesz lehetőség.

Mi a helyzet az utalványokkal, ezen a téren várható valamilyen változás?

– Az utalványok rendszerében minden marad a régiben. A különbség talán csak az, hogy 2005-ben havonta küldte a pénzügyminisztérium a kerületi tanügyi hivataloknak a pénzt, most ez féléves bontásban történik. Tehát feltételezhetjük, hogy nem lesz akadozás a finanszírozásban.

A családok támogatása terén is történtek változások januártól.

– Igen, gyakorlatilag mintegy 50 ezer diákot érint ez a változás. A szociális támogatás igényelhetőségének kritériuma változott, az a család kérheti, amelyiknek a bevétele nem éri el a létminimumot.

A sajtóból értesültünk arról is, hogy készül az MKP új választási programja, ezen belül az oktatásé is. Mit lehet tudni erről a folyamatról?

– 2006 a parlamenti választások éve. Az MKP is készíti a választási programját, ennek szerves része az a fejezet, amely az oktatásüggyel foglalkozik. A múlt hét folyamán ülésezett a párt oktatásügyi bizottsága, mely tulajdonképpen már 4 évvel ezelőtt létrejött, akkor a kongresszuson min-

den járás delegált a testületbe szakembereket. Most tehát meghatároztuk a feladatköroket, és több olyan fontos témát tűztünk napirendre, amely a felvidéki közoktatás és a felsőoktatás számára is prioritás. Január 31-ig várom a bizottság tagjainak a javaslatait. Öt olyan prioritást szeretnénk a választási programban megfogalmazni, amelyek a felvidéki magyarok számára lényeges kérdésként jelennek meg.

Az előző programban az egyetem jelent meg prioritásként.

– Való igaz, hogy az elmúlt 4 évben a felsőoktatás volt a kulcskérdés. Hála istennek, ezt a problémát sikerült megoldani, működik Komáromban a Selye Egyetem. Úgy gondolom, hogy ez komoly eredmény, de nem szabad megfeledkeznünk arról sem, hogy ha gyengül a közoktatás, akkor a későbbiekben ezt a felsőoktatás is megérzi. Az elkövetkező időszakban

egyértelműen a közoktatási problémák kezelése és megoldása lesz a feladatunk. A prioritások között mindenképpen kell szerepelnie a kisiskolák, a szórvány- és peremvidék magyar oktatásának. A finanszírozási rendszert úgy kell módosítani, hogy ezek az intézmények nagyobb költségvetéssel működhesse, illetve további prioritás az anyanyelvi oktatási reform, a mi esetünkben a magyar nyelvű oktatási intézmények számára a háttérintézmények újragondolása.

Van lehetőség a program készítésénél arra, hogy ne csak általánosságban fogalmazódjanak meg a teendők, hanem az egyes régiók sajátos problémái is megjelenjenek benne?

– Egy választási program nem vázolatja fel nagyon részletesen a feladatokat, meghatározott terjedelműnek kell lennie, 2-3 oldalra szorítkozhat, vagyis nem lesz

megyékre, járásokra lebontott oktatási program. Az viszont már a párt belső struktúráinak a feladata, hogy ezek a program-pontok alsóbb szinten is megjelenjenek, foglalkozzanak vele, s keressék a megoldásokat.

A legsúlyosabb probléma azonban a csökkenő gyermeklétszám a magyar iskolákban. Erről mintha kevesebb szó esne a közéletben, pedig ez nemcsak az iskolák és a pedagógusok ügye...

– Nemzetmegmaradási stratégia szempontjából egyértelmű, hogy az anyanyelvi oktatásnak kulcsfontosságú szerepe van, persze együtt a demográfiai helyzet javításával. Valóban az óvodába és az iskolába beíratott gyerekek száma fogja meghatározni, hogy évtizedek múlva hány magyar nemzetiségű ember él majd Szlovákiában.

Köszönöm a beszélgetést.

Lendvay Tibor

A hiányzó jövőképről

Az utóbbi időben szaporodó jelek bizonyítják, hogy átértékelésre szorul a határon túli magyarok támogatásával kapcsolatos eddigi anyaországi (magyarországi) politika. 1989 óta valamennyi magyar kormány nemzetstratégiai alapelve a szülőföldön maradás volt. 16 évvel a rendszerváltás és a határok megnyitása után semmi sem igazolja, hogy ez a stratégia eredményes lenne. A december 5-i népszavazás arról is bizonyosságot adott, hogy az anyaországi választópolgárok számára már a nemzet egyesítésének virtuális lehetősége sem kívánatos. Tudatosítanunk kellene, hogy átértékelésre szorul a mi, a szlovákiai magyarok jövőstratégiája is. Pontosabban szólva meg kellene fogalmazni egy világos stratégiát, mert ilyen jelenleg nincs.

A határon túl élő magyar anyanyelvű és kultúrájú polgár abban a fura helyzetben van, hogy legalább három egymástól jól elkülöníthető politikai tényező is foglalkozik sorsával. A kép mégis nagyon felselemás, hiszen – miként a múltunk – a jövőnk sem egyértelmű, s nem is különösen biztató.

Első s legfontosabb partnerünk a mindenkori hivatalos szlovák kormány. Általában igyekszik európai kisebbségpolitikát művelni, de folyton kilóg a lóláb. A többségi nemzetet félti az egyre csökkenő számú magyaroktól. Álságos magatartás, de ebben valamennyi eddigi (cseh)szlovák

kormány konzekvens volt.

A másik politikai tényező, mely az érdekeink képviselőjét magára vállalta, az MKP. Tehát egy szlovákiai magyar párt, mely látványosan politizál ugyan, megbízható partner a parlamentben, de választóitól már egy egész világ választja el. A „nagypolitika” világa, mely igen messzire esik a kis falvakban, városokban élő, magukra maradt magyaroktól.

A harmadik együttérző partnerünk, támogatónk az anyaország. A sok ellentmondásos megnyilvánulás ellenére forintmilliárdokkal finanszírozza a határon túli magyar közösségeket.

Az elmondottakból következik, hogy ezekhez a partnerekhez kellene megtalálni a helyes viszonyulást, azt a közös nyelvet, melyen meg lehetne fogalmazni a számunkra fontos célokat, eszközöket stb.

A párbeszédre, a nyilvános vitára az is okot adhat, hogy 4 év kormányzási időszak után az MKP-nak el kell döntenie, milyen programmal indul majd a közeledő választásokon. Olyan kérdésekre kellene választ találnia, mint a magyarság csökkenő lélekszáma, a felgyorsult asszimiláció, a kiüresedő falvak, a megszűnő iskolák és még sorolhatnám az alapproblémákat.

Talán a legfontosabb tennivaló a különböző régiók sajátos gondjainak a felismerése lenne. Mert nem vagyunk egyforma helyzetben. Valamennyi felsorolt

politikai tényező (a szlovák kormány, az MKP politikusi és a magyar kormány) kínál és nyújt is támogatásokat, fejlesztési lehetőségeket, nem is keveset. A probléma az, hogy ezeknek a támogatásoknak az elosztása nagyon egyenletlen. A hazai elosztási rendszert most nem említem, sokkal átláthatatlanabb, mint a magyarországi forintmilliárdok szlovákiai felhasználása. Elvileg a magyarországi mindenféle támogatások elosztása pontosan leírt szabályok szerint történik. Elvileg tehát az is követhető lenne, hogy hol és miképpen használnák fel a halandó számára oly rengetegnek tűnő anyagi támogatás. Érdemes lenne összeadni a számokat, s összehasonlítani őket, vajon az egyes régiók mennyivel részesültek belőle. Hol, melyik település, régió, szervezet „érdemelt” ki nagyobb összegeket, s vajon hozott-e annyi hasznót, amennyit reméltek belőle a támogatásokat elosztók. Érdemes lenne azt is megvizsgálni, hogyan történik a döntés ezekről a támogatásokról. Van-e prioritások, s ezeket ki állapította meg?

Tény, hogy a mi régióink az összehasonlítás alapján a futottak még kategóriába tartozna. A magyarországi támogatások elosztásában is, de nemcsak abban. Amit mindenféle stratégia megfogalmazásában alapvetőnek tartanék, az az igazságosság elve. A politikusainknak, döntéshozóinknak, mikor a támogatások elosztásáról van szó, szigorúan az igazságosság elvéhez kellene tartani magukat.

Lendvay Tibor

Postaláda – névtelen vonal

A városháza előcsarnokában elhelyezett postaládában talált olvasói észrevételekre válaszolunk.

Olvasónk érdeklődik, rendelkezik-e a város áruház építésére alkalmas területtel, mivel a Honti Lapokban és a Déli Hírnökben ezzel kapcsolatban ellentétes állítások láttak napvilágot. Kérdezi továbbá, hogy a város vezetése tárgyal-e valamelyik áruházlánccal ilyen építkezéssel kapcsolatban.

– Városunk területén áruház építésére alkalmas területek vannak, igaz, nem a város tulajdonában. Ennek ellenére az önkormányzat pozitív irányban képes ilyen beruházást befolyásolni, és pedig oly módon, hogy a városfejlesztési tervben kijelöli az építésre alkalmas területeket. Ezek után már csak az ingatlan tulajdonos és a beruházó közötti tárgyalások eredményétől függ a dolog. Városunk vezetése és az üzletláncok közötti tárgyalások szinte rendszeresen folynak, mivel tudatában vagyunk, hogy lakosaink hiányolják az ilyen típusú bevásárlóközpontot. A januári képviselő-testületi ülésen a képviselők elé terjesztettünk egy konkrét javaslatot bevásárlóközpont-ügyben: a közeljövőben a volt tejcsarnok és a mezőgazdasági iskola közötti területen épülne egy áruház. A képviselők túlnyomó többsége az előterjesztett javaslatot támogatta, ami azt jelenti, hogy a közeljövőben a LIDL bevásárlóközpontot épít Ipolyságon.

Levélírónk figyelmeztet az autóbusz-megállóban vasárnap délután tapasztalható áldatlan helyzetre a pozsonyi távolsági buszjárat esetében. Valamiféle korlát építését javasolja / mint Nyitrán vagy Pozsonyban/, hogy az utasok érkezési sorrendben szállhassanak fel.

– A mi buszmegállónkat egy nagyvárosival összehasonlítani lehetetlen. Ismereteink szerint a gond inkább abban rejlik, hogy az utasoknak poggyász nélkül kell felszállni, megvenni a menetjegyet, és a buszvezető csak a végén helyezi el a poggyászokat a csomagtérben. Ha valaki nem tudja ismerőseire, társára bízni a poggyászát, hiába jött elsőnek, meg kell várnia, amíg a többiek felszállnak. A korlát nem oldaná meg a helyzetet, inkább az utasoknak és a buszvezetőnek kellene

több türelmet, megértést tanúsítani ez ügyben.

A város vezetőinek is ismert az a tény, hogy a vasárnap délutáni pozsonyi buszjáratok túlszűfoltak. Ezért szorgalmaztuk /és sikerült is elintézni/, hogy vasárnap délután Ipolyságról közvetlen gyorsvonattal is el lehet jutni Pozsonyba. A vonat Ipolyságról 16.54-kor indul, 19.40-kor érkezik Pozsonyba. Pénteken pedig ugyancsak közvetlen járatral 15.16-kor indulhatunk Pozsonyból Ipolyságra. Érkezés 18.25-kor.

Mi lesz a rengeteg kátyúval útjainkon?

– Nem kibeszélés, de látjuk, hogy az I-es számú utunk is teli van kátyúval. Az idei tél, sajnos, nem kíméli városi útjainkat sem. A 2006-os költségvetésben is szerepel bizonyos összeg az utak javítására. Amint az időjárás engedi, a Műszaki Szolgáltatások Üzeme hozzálát a kátyúk „eltüntetéséhez”.

Nem tervezi a városi könyvtár könyvvállományának vallásos irodalommal történő bővítését?

– A könyvtárban most is létezik vallásos irodalmat felölelő részleg, sőt gyerekek és fiatalok részére is van széles körű igényt kielégítő vallásos témájú könyvvállomány. Azonban meg kell jegyezni, hogy – a könyvtár vezetője szerint – e téma iránt az utóbbi időben meglehetősen kicsi az érdeklődés. Ennek ellenére az idei évre is több ilyen jellegű kiadványt rendeltek, melyeket nagy valószínűség szerint márciusban kapnak meg.

Mi lesz a sorsa a könyvtár régi épületének, milyen állapotban van, mi a városvezetés elképzelése az épülettel kapcsolatban?

– A könyvtár régi épülete, sajnos, nagyon rossz állagú, főleg a tetőrész. További sorsáról még nem született döntés, valószínűleg a következő hónapokban kerül e kérdés a képviselő-testület elé.

Miért üres már több éve a sörraktár melletti épület? Ki a tulajdonosa, mit tervez vele?

– Az épület, melyet a közelmúltig a szaktainintézet használt, a katolikus egyház tulajdona. Legutóbbi értesítéseink szerint itt lesz a katolikus egyház plébániahivatala.

Vajon elégedett-e a lakosok többsége a kábeltelevízió szolgáltatásaival? Nem lenne érdemes tárgyalni másik szolgáltatóval is, amelyik jobban figyelembe venné a lakossági elvárásokat?

– A jelenlegi kábeltévé-hálózat üzemeltetője /az Elektris cég/ a hálózat résztulajdonosa is. Az üzemeltetőváltást e tény nagyban befolyásolja, de nem lehetetlen, persze a vele járó jogi következményekkel együtt. Mindemellett keressük az egyéb lehetséges megoldásokat is e szolgáltatás minőségének javítására, ill. az adások egyéb formában történő terjesztésére, hogy még több háztartásba juttathassuk el ezt a szolgáltatást.

Nem tervezik a szombati fogorvosi szolgálat visszaállítását?

– A Lévai járás területén állandó jelleggel csak egy helyen van sürgősségi fogorvosi ellátás, és pedig a lévai poliklinikán. Feltételezem, hogy sürgős esetekben a páciens nyugodtan fordulhat kezelőorvosához a rendelési időn kívül is.

Remélem, több pirotechnikai eszközöket árusító üzlet nem nyílik a városban, írja valaki.

– Én is remélem, persze ezt kizárni, megakadályozni nem lehet.

Van Ipolyságon cipész?

– Hivatalosan működő, tudomásunk szerint, nincs.

Sok a panasz a postai szolgáltatásokra. Nem lehet ez ellen valamit tenni?

– A lakosok elégedetlenségéről némely postai szolgáltatással kapcsolatban tudunk, ezért a polgármester tárgyalta a Szlovák Posta illetékes képviselőivel. Szerintük a gondok abból adódnak, hogy a postai alkalmazottak száma korlátozott. Amíg ez így lesz, nem várható érzékelhető javulás.

A buszmegálló és környéke nagyon elhanyagolt és rossz állapotban van. Nem terveznek ez ügyben semmit?

– Az egész buszmegállóval /mint építménnyel/ vannak elképzeléseink, melyek radikálisan megváltoztatják nemcsak a buszmegálló, hanem a főtér e részének jellegét. Javaslatunkat rövidesen a képviselő-testület elé terjesztjük, az eredményről tájékoztatjuk a lakosságot.

További észrevételeiket, kérdéseiket várjuk a 7412303 telefonszámon, valamint a prednosta.msu@sahy.sk e-mail címünkön.

**Lendvay István
a VH elöljárója**

A Fő tér közlekedésproblémáinak megoldása

/Befejezés az 1. oldalról/

tatta azt a tanulmányt, amely a városközpont közlekedésrendezési tervét elemzi. Ezt két szakmérnök, *Anna Kollárová* és *Arnošt Mitske* dolgozta ki. Dolgozatuk feladata az volt, hogy a jelenlegi forgalmi helyzetet elemezve olyan megoldást találjanak, amely a gépjárműforgalom mostani intenzitásának már nem megfelelő útkezeléssel helyettesíti. Véleményük szerint erre a legjobb megoldást egy körforgalmi kereszteződés jelentene. Javaslatuk fő célja, hogy az újszerű kereszteződéssel elérjük a közlekedés okozta negatív hatások minimalizálását (gondolva itt elsősorban az áthaladó kamionforgalom okozta hatásokra), továbbá a forgalom lassítását, de biztosítva mindemellett annak folyamatosságát. A tervezők a tanulmány kidolgozásánál szem előtt tartották a közlekedés nem motorizált résztvevőinek biztonságát is. Egyúttal azonban hangsúlyozták azt a tényt is, hogy az I/66 számú nemzetközi főút városközpontot elkerülő szakaszának megépítése sem teszi lehetővé a teherforgalom teljes kizárását a Fő térről, mivel Nagykürtös felé csak e téren keresztül lehetséges a közlekedést biztosítani.

A tanulmányban megfogalmazott célokat leghatékonyabban nem fényjelzőkkel (szemaforokkal), hanem körforgalmi kereszteződéssel lehet elérni. Ezt a megoldást támasztják alá azok a pozitív tapasztalatok is, amelyekkel azok a városok rendelkeznek, amelyekben már hasonló kereszteződések működnek nemcsak külföldön, de már Szlovákia-szerte is. A mérnökök javaslatuk kidolgozásánál kiinduló pontként a jelenleg hatályos városfejlesztési tervet vették alapul, amely szintén azaz számol, hogy a térré befutó forgalmat az autóbussz-állomá-

son vezeti keresztül (amelyet elötte természetesen át kell majd helyezni máshová). Ezzel elérhető, hogy a Nagykürtös felé haladó forgalom a lehető legrövidebb úton hagyja el a városközpontot. Az összes többi forgalom majd a valamikori Ipoly Szálloda előtt halad majd el, és a most javasolt körforgalmi kereszteződéssel áthaladva oszlik el. A tervezők két alternatívát dolgoztak ki, mindettől két szakaszban valósulhatna meg. Az „A” megoldás I. szakaszában a forgalom egy irányban továbbra is keresztülfutna a téren, ellenkező irányban azonban az autóbussz-megállón át haladna. A II. szakasz az I/66 sz. nemzetközi főút városközpontot elkerülő szakaszának megépítése után valósulna meg oly módon, mint azt a városfejlesztési terv előírja. A „B” változat I. szakaszában a forgalom továbbra is a mostani módon haladna át a téren, és az itt található egyetlen, átlós kereszteződés körforgalmi kereszteződéssé épülne át. A II. szakaszban valósulna meg a közlekedés átrendezése a városfejlesztési terv alapján.

Kis átmérőjű körforgalmi kereszteződés kialakítása a város központjában pozitív hatással lenne a környezetre, mivel ha a forgalom intenzitása nem is változik, csökkenne a forgalom sebessége, és egyúttal folyamatossá is válna a közlekedés (a forgalom „átfolyik” a kereszteződésen). Ezen kívül mérséklődik a zajszint, és ami a legfontosabb: javul a közlekedés biztonsága. Bővül továbbá a gyalogosok szabad és biztonságos mozgástere, és új zöldövezetek alakulhatnak ki.

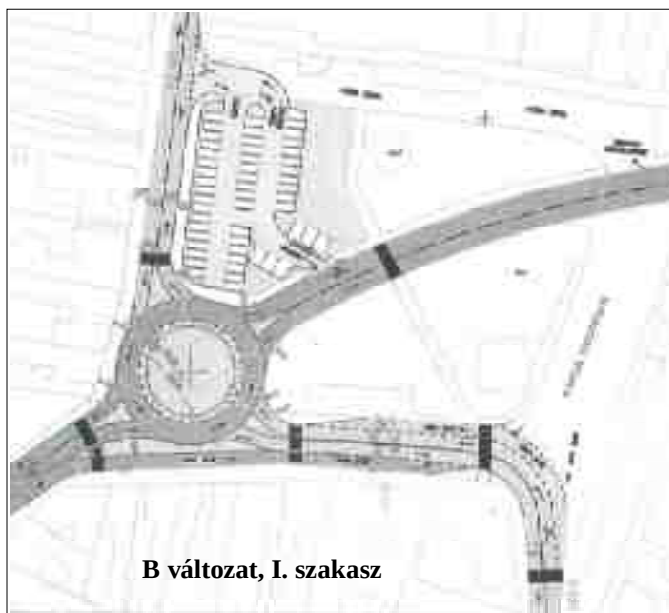
Tavaly áprilisban városunk polgármesterének meghívására Ipolyságra látogatott Pavol Prokopovič, a Szlovák Köztársaság közlekedésügyi minisztere. A városházán megtartott tárgyaláson ismertettük a miniszterrel városunk közlekedési té-

ren kialakult problémáit, egyúttal kértük a segítségét azok megoldásában. A miniszter kijelentette, hogy az I/66 sz. nemzetközi főút várost elkerülő szakaszának megépítését előkészítő munkák leghamarább 2008-ban kezdődhetnek. Addig is azt javasolta, hogy hozzá kell fogni olyan intézkedések megvalósításához, amelyek legalább részben enyhítik a közlekedés okozta gondokat. Ennek értelmében dolgoztattuk ki az említett tanulmányt.

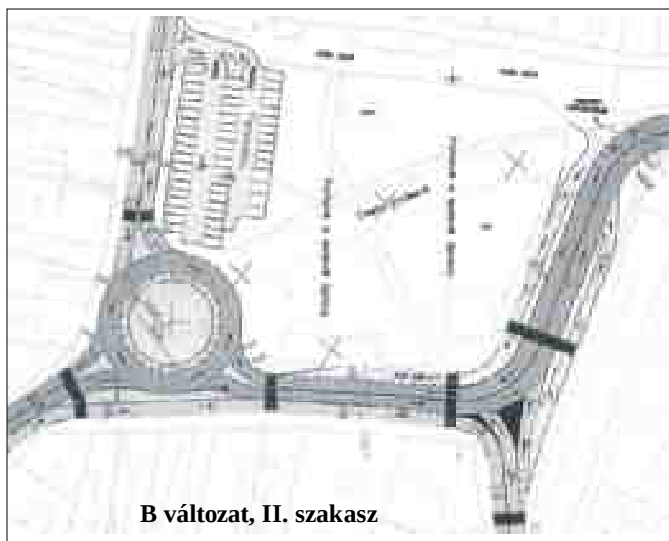
Ipolyság város **képviselő-testülete** a 2005 júniusában megtartott ülésén **elfogadta** a közlekedésrendezési tanul-

mány **„B” variánsának I. szakaszát**, majd jóváhagyása után elküldtük a közlekedési minisztériumba. A miniszter 2005. augusztus 5-én írott levelében értesítette városunk polgármesterét, hogy az Ipolyság központját terhelő forgalom enyhítése érdekében utasítást adott, hogy az új körforgalmi kereszteződés megépítését sorolják be a tárcsa 2006-os beruházási ütemtervébe. Ez azt jelenti, hogy a kereszteződés állami költségvetésből fog megépülni. A kivitelezés megvalósítása már csak az építkezés összetettségétől függ majd.

Lendvay István

B változat, I. szakasz

B változat, II. szakasz

Sikeres a Fragicslov

Az eredményesen működő üzemek közé tartozik a belga Recor cég ipoly-sági leányvállalata, a Fragicslov Kft. Az első termelőcsarnokukat 1997-ben építették fel a Sznf utcában a futball-pálya mellett. Eredeti termelőcsarnokukhoz 2000-ben megvásárolták a mellettük lévő másik üzem csarnokait, ezzel területük háromszorosára nőtt. Fő termelési, tevékenységi körük üllőgarnitúrák kárpitozására szolgáló bőr- és textilhuzatok varrása volt, amit 2004-

ben üllőgarnitúrák gyártásával bővítettek.

A 2005-ös év mozgalmas és igen jelentős volt az üzem életében. A Sznf utcában eddig üzemelő három csarnok után a Bernecei utcában a régi malom mellett nyitotta meg három újabb csarnokát a bútorgyár. Az új üzemegységben találkoztam Kempf Vilmos termelési igazgatóval, aki bemutatta a bútorgyár új részlegeit, és készségesen tájékoztatott az eddigi tevékenységükről.

Mikor és hogyan indult a termelés?

– Pontosan 1998. augusztus 6-án kezdtük meg a tevékenységünket 30 fővel, 2001-ben 70, 2006 januárjának végén már 175 volt az alkalmazottak száma. Az elején bőrkonfekció-gyártással foglalkoztunk. Ez annyit jelentett, hogy a dolgozók bőrből sablonok alapján kézi erővel kiszabták a bőrgarnitúrát, amit a varrónők összevarrtak. A kész huzatkonfekciót kisebb kamionokkal belgiumi anyacégünkbe szállítottuk, ott aztán felkárpitozták.

Kész bútorokat is gyártanak?

– Másfél éve kezdődött az üllőgarnitúrák gyártása. A termelés úgy alakult, hogy az Sznf utcai üzemünkben megmaradt a bőrszabászat, ahol az egyik csarnokban 30 szabász, a másik csarnokban 45 varrónő dolgozik. Természetesen itt van a kisegítő személyzet is: a bőrátvevő, a raktárkezelők, betanító emberek, a minőségellenőrök. A varrodában a végellenőrök, a dakron- és a szövetszabászok. 90-100 ember dolgozik a három csarnokban.

Hogyan jött létre az új üzem a Bernecei utcában?

– 2004-től a Bernecei utcában lévő magtárat és a hozzá tartozó területet bérbe vettük, majd megvásároltuk. A régi épületeket átalakítottuk, és 1200 négyzetméteren az asztalosrészleg is működni kezdett. 2004 októberében kezdődött a 35 milliós beruházás, az új csarnokok építése. Először októbertől februárig az asztalosműhely bővítését végeztük el: ez egy 1280 m²-es csarnok, majd a 100 m²-rel nagyobb kárpitozó részleg készült el. Végül a raktárként és expedálóként szolgáló 2300 m²-es csarnok is elkészült. Ehhez épültek hozzá az új irodahelyiségek, ahol az igaz-

gatóság is helyet kapott. Az irodahelyiség fölött kiállítótermet is berendezünk.

Milyen gyártás folyik az új részlegekben?

– Az új részlegekben 80 ember dolgozik. A termelés négy részre oszlik. Az elsőben az asztalosok a bútorokhoz készítik a faalkatrészeket, a fenyő- és bükkléceket, a préselt és regasztott lemezeket méretre szabják. A másodikban a farészeket levegőpisztoly segítségével favázakká állítják össze. A harmadikban a szivacsolóemberek svájci gyártmányú, az egészségre ártalmatlan ragasztóanyaggal dolgoznak, ennek ellenére még elszívó berendezést is használunk. A negyedik csarnokban dolgoznak a kárpitozók, tulajdonképpen itt „lesznek készek” a bútorok.

Az expedáló csarnokban tároljuk a már ellenőrzött és becsomagolt kész termékeket. Jelenleg naponta 55-60 garnitúra bútor készül.

Szlovákiában eddig csak bőrbútorokat gyártottunk. Most kezdtük a szövetskárpitozást is, mert van rá igény.

Másik tevékenységi formánk is megmaradt, mert egy héten kétszer jön Belgiumból bőrszállítmány, s ebből fele-fele arányban varrnak kárpitozó részlegünk számára, ill. a belga anyacégnek.

Hová szállítják a bútorokat?

– A bútorok azonnal a nyugat-európai üzletekbe kerülnek, főként a Benelux államokba, hetente 14 kamionnal. Franciaországba hetente 2 kamion szállít, sőt már exportálunk Nagy-Britanniába is. Termékeinket szeretnénk az idén Magyarországon és Szlovákiában is árusítani. Jelenleg piackutatást végzünk, készítjük prospektusainkat és árkatalógusainkat.

Milyenek a munkafeltételek, mennyire elégedettek a dolgozók?

– Nagyon fontosnak tartjuk az emberekre való megfelelő gondoskodást, ezért igyekszünk egészséges és biztonságos munkafeltételeket teremteni. Az állómunkát végzőknek a legjobb francia gyártmányú cipőket vásároljuk, ahol szükséges, védőfelszereléseket biztosítunk. Új csarnokot építettünk megfelelő szociális helyiségekkel. Szeretnénk, hogy régi munkatársaink továbbra is nálunk dolgozzanak, és elégedettek legyenek. A kereseti lehetőségek egyre jobbak. A havi fizetés tisztán 12 000 korona

felett van, amennyiben valaki a normát teljesíti. Ehhez, természetesen, szükséges néhány hónap gyakorlat és megfelelő hozzáállás. Karácsonykor minden évben jutalmat adunk. Ebédjegyeket biztosítunk, a bejáróknak megtérítjük az útiköltséget.

Szeretnénk dolgozóinknak olyan környezetet biztosítani, hogy örömmel jöjjenek hozzánk, a munkahelyükre. Tudomás szerint alkalmazottaink elégedettek. Folyamatosan várjuk a további érdeklődők, főleg varrónők jelentkezését.

Mit szeretnének elérni a jövőben?

– Jelenleg minden bútort konkrét megrendelésre gyártunk, ami belga kollégáink nagyon eredményes piactevékenységeinek köszönhető. A jövőben szeretnénk a belöldi és a szomszédos országok piacán is megjeleníteni. A piacbővítés eredményeként a jelenlegi napi 60 üllőgarnitúrát 100-ra szeretnénk növelni úgy, hogy a 60 bőr-üllőgarnitúra mellett 10 szövethuzatosat is készítsenénk. A jelenlegi 175 munkaerőt 250-re növelnénk. Új munkatársakat, főleg varrónőket szeretnénk alkalmazni.

Eddig sokat építettünk, a jövőben a minőséget akarjuk stabilizálni, a gyártást fokozni. Szeretnénk, ha a dolgozók örömeiket lelnék nálunk a munkában.

Köszönöm a beszélgetést.

Kajtor Pál

„Kinek az érdeke?”

A Déli Hírnök 2005. decemberi számában érdekes cikk jelent meg a magyar rész 5. oldalán Kinek az érdeke? címmel dr. Šomló Péter tollából. A szerző azt fejtegeti, hogy az előző városi képviselő-testületi ülésen a képviselő-testület miért nem hívott vissza igazgatótanácsi tagságból, holott erre szerinte minden ok és indok megvolt. De szerencsére csak szerinte, mert nem mindenki hiszi el, hála istennek, a doktor úr állításait. A cikk szerzője idézi a törvény és az alapszabályzat ide vonatkozó részeit is. Természetesen csak a neki megfelelő részt ragadta ki az ide vonatkozó előírásokból. Azt elfelejtette megjegyezni, hogy a törvény és az alapszabályzat is rendelkezik az igazgatótanács megalakulásáról, az igazgatótanács összehívásának módjáról. Azt elfelejtette a tisztelt olvasóval közölni, hogy a doktor úr 2005. június 3-án önkényesen, a törvényi előírásokra fittyet hányva telefonon összehívta az igazgatótanács tagjait, úgyhogy a telefonhívástól számított 15 percen belül került sor az ominózus összejövetelre, melyen természetesen én nem tudtam részt venni. A doktor úr itt igazgatótanácsi elnökké választotta magát, és azonnal leváltották a kórház igazgatóját.

Történt ez akkor, amikor még senki nem volt írásos dokumentum arról, hogy igazgatótanács-taggá lett választva. Ezt az értesítést a polgármester aláírásával én 2005. június 6-án vettem át, föltételezem a többi megválasztott tag is. Ennek értelmében a testület eddigi működése nem felel meg az ide vonatkozó törvényi előírásoknak. Ez a következő időszakban még sok gondot okozhat a városnak és a kórháznak is. De úgy látszik valaki direkt erre játszik. Minél rosszabb, annál jobb.

Úgy gondolom, a törvény előírásait be kellene tartani egy ilyen fontos intézmény működtetése kapcsán, mert félok, hogy a nem jogkövető működés kapcsán a továbbiakban igen komoly gondok merülhetnek föl. Az hivatkozik a törvény betűire, aki mindjárt a kezdet kezdetén semmibe vette? Vagy csak a neki megfelelő előírásokat kell betartani? Hogy is van ez doktor úr? Ha én eddig részt vettem volna azokon az összejöveteleken, amelyeket egyesek igazgatótanácsi ülésnek neveznek, akkor én is legitimitást adtam volna az eddig történt lépéseknek. Fenntartásaimról, aggályaimról az igazgatótanács működésével kapcsolatban időben tájékoztattam a város vezetését is, de a mai napig semmi ez ügyben nem történt. Ezen forgatókönyv szerint bárki kinevezheti vagy kinevezetheti magát az Energo-Bytos vagy a Műszaki Szolgáltatások Üzeme vezetőjének is. Netán a városi rendőrség parancsnokává.

A szerző, hogy írása hatását növelje, nem tartózkodik a demagógiától sem, amikor azt írja, hogy semmibe veszem az egészségügyi dolgozókat, és a harmincezer lakost (nem tudom, hogy jött össze ez a szám), akik ebben a kórházban látják egészségük zálogát. Ez természetesen távol áll tőlem, és alattomos, színvonalon alulinak tartom az egészségügyi dolgozók, valamint a lakosság ilyen bevonását ebbe a témába. Ezt a helyzetet nem ők idézték elő, hanem egyesek kapzsisága, telhetetlensége és öndicsőítése.

Az utóbbi napok történései még inkább arról győztek meg, hogy igazam van, amikor azt mondom, hogy egyeseknek még a törvény be nem tartása sem számít, ha a saját üzleti érdekük azt kívánja. Sürgős lett a dolog olyan szempontból, hogy arról hallani, hogy a kórház által a város tulajdonába került ingatlanok eladásáról döntött a minap a városi képviselő-testület. Ha most megszabadul a város az ingatlanoktól, a kórház értéke a töredékére csökken, értéktelenné válik. Az értük kapott pénz is gyorsan elfogy, és aztán se pénz, se posztó.

Véleményem szerint ez is egy előre megírt forgatókönyv része. Minimum az etika, jóízű és lelkiismeret határát súrolja az a tény, hogy a képviselő-testület tagjaként, férj és feleség, a saját cégüknek megvásárolják a kórház közepén lévő ingatlant. Természetesen nem árverésen, hanem egyenes eladással. Engem azért kellett eltávolítani a kórház vezetéséből, mert én ebbe soha nem mentem volna bele.

Az öt képviselő, aki engem megtartott, még próbálta menteni a menthetőt. Józan érveik a másik fél demagóg, lehangoló magatartásával szemben nem elég hatásosak. Talán a másik hét képviselőt kéne megkérdezni, hogy miért támogatják az Ön nem jogkövető magatartását, doktor úr? A cikk címében teljes az egyetértés közöttünk. Én is azt kérdezem: „Kinek az érdeke?” Én valamit sejtek. És az olvasó...?

Gál Milan

Deménden a Búr-patak veszélyeztette a lakosságot

Az egyébként sekély Búr-patak Bori községtől folyik Szántó, Deménd, Százd és Szete községek felé, és ott az Ipolyba torkollik. Az itt élő emberek 1968-ig számtalanszor meggyőződhetek arról, hogy milyen veszélyes – különösen télvíz idején és a hó olvadása után. Nagy károkat okozott az árvíz a kertekben és a lakásokban. 1968-ban az egykori Agrostav dolgozói a medrét szabályozták és mélyítették, így hosszú ideig nem okozott különösebb gondot.

2006 elején azonban az utóbbi 10 év legnagyobb árvize vonult le a patakon: a vízmagasság 8 méter volt. Különösen a kertek és 18 családi ház került veszélybe. Az emberek éber /és ébren/ figyelték a

vízszint emelkedését, miközben az önkormányzat dolgozói – élükön a képviselőkkel és Stutika Gyula polgármesterrel – mindent megtettek annak érdekében, hogy elkerüljék a nagyobb katasztrófát.

A kialakult helyzetet **Stutika Gyula** polgármester lapunknak a következőképpen jellemezte.

Az első és második fokozatú árvízveszély kihirdetése után segítségünkre siettek a Garam és az Ipoly szabályozásáért felelős üzemegység dolgozói is. **Zita Nagyová mérnök** különösképpen hozzájárult ahhoz, hogy községünk 100, homokkal töltött zsákot kapott a lakossági vagyon megvédésére. A községi képviselők, élükön **Prommer Jánossal, Jozef Urbannal,**

Štefan Babiccal és **Kollár László mérnökkel** és a mintegy 70 lakos aktívan kivették részüket a védekezési munkákból. A január 2-áról 3-ára virradó éjjel hajnali fél ötig sikeresen védték a kerteket és a házakat. Csak ekkor állt meg a vízszint emelkedése.

Leszögezhetjük, hogy a lakossági szolidaritás ismét sikeres volt, s becslésünk szerint sikerült megakadályozni mintegy 95 ezer korona körüli kár keletkezését a 18 család esetében. Reméljük, 2006-ban sikerülni fog a Búr-patak medrének mélyítése és esetleges szélesítése, megakadályozandó ezzel hasonló esetek előfordulását.

Belányi János

T ü s k é k

Bolond Istók Debrecenbe készül

Varratok magamnak egy csörgösipkát. Tarkabarkát, legalább négy leffentyűvel, miknek végén helyes kis csengők muzsikálnak. Csingilingi, míg engem a guta ütöget. Nyugodtan viselhetem a pojacák tökfedőjét, hiszen folyamatosan híg velejűnek néznek. Pedig unom ám a rizsát, bűdösül. Lépten-nyomon hitegetnek, ámítgatnak, átráznak. Csekély vigasz, hogy nem csak engem. Úgy tűnik, „felülnézetből” különösen mamlasz társaságnak látszik a plebsz. Jószerivel minden zöldséget benyel, amennyiben kellőképpen szervírozzák. Mint az egészségügy reformját. Szinten tartják rendesen. A mindennapi után lóto-futó mezei polgár aligha győzi számon tartani az újítások újítgatásait, a miértek azértjeinek logikai sorrendjét. Meglehet, a reformernek is gondot okozna egy szép, szabatos magyarázat kiötlése. Az átlagember meg csupán akkor riad fel napi gondjaiból, mikor éppen az ő feje tetejére pottyan az ésszerűsítésnek becézett, ám nagyjából vaktában eleresztett istencsapás. Mondjuk egy keretszám nevű izé. Tutira nem érti a földi halandó, mi köze egy rámának az egészségéhez. Hacsak az nem, hogy ráesett a páciensre a képeret. Istenkém, hát mért nem vigyázott? Tudhatná a történelemből, hogy a kerettől óvakodni kell. Rontja a túlélés lehetőségét. Főleg ha legényes. Ha számos, akkor is. Szerencse dolga, mint hajdanán a moziban, ki jut be, ki nem. Nem az orvoson múlik. Ő mossa kezeit és gyógyít. A biztosító meg fizet. Vagy nem. Nos, erre jó a keretszám. Egy füst alatt elintézhető doki is, kórház is. Slussz, passz, duma nuku. Válogatott nyavalyáit tervezze a kedves beteg máskorra, esetleg menjen Földvára deszkát árulni. És legyen hálás, amiért megtakarítják

hosszú évekig fizetett betegbiztosítási díját! Jól jöhet az még, prémiumosztáskor! Csingilingi!

Az alattomos keretek szemmel tartása mellett a kalendáriumról sem szabadna megfeledkezni. Választási évet írunk, alacsonyan szállnak a politikusok. Meg kell mutatkozniuk a világ színe előtt, hát kavarog a szemét, repül a trutyi, dől a hanta. Kikel a sok okos tojás, és munkához lát szorgosan, nehogy mán valami jó is túljelje a kampányt. Értenek ám a dolgokhoz, mint hajdú a harangöntéshez, de azért belecsiripelnek, mint szentkúti veréb a nagybőjtbe. Megkutyulják a honpolgár életét, hogy attól koldul, az meg csak pislog, mint a réti bagoly, vagy öklendezik. Igen nehezen veszi be a gyomra, hogy négy évig le se bagózták, most meg mindenki őt akarja megváltani. A nagy nap közeledtével egyre inkább azért fohászkodik árva feje, tekintene rá sanyargattataisai közepette az egek ura, s vetne immár véget az össznépi dilizásnak. Megtanulta saját kárán a pór, hogy kizárólag akkor élhet viszonylagos nyugalomban, ha a szánta kutya se törődik vele. Csingilingi!

A választási hadjárat hossza és tétje egyértelműen arra utal, hogy átverésből, linkelésből bő termés várható. Ajánlom tehát minden sorstársamnak, testilelki szenvedései enyhítésére szerezzen be néhány szépen kivitelezett csörgösapokát. Én magam mindenestre belpájozok belőle. Sőt! Figyelembe véve az ígéretesen alakuló piacgazdaság törvényszerűségeit, esetleg csörgösipkagyártásba kezdek. Diák, kismagyarázó és honatyá kedvezményt élvez. Ha egyszer beindul az üzlet, a parlamentig meg sem állok. Bekukkantok, mint bolond Istók Debrecenbe. Csingilingi!

B. Szabó Márta

Pillanatképek – szavakban

Januári számunkban sum-máztuk „legöregebb” hónapunk /december/ viselt dolgait. Megállapítottuk, hogy korából fakadóan egészen bölcsen viselkedett. Az utolsó napokban – úgy szilveszter táján – vagy 20 centiméternyi hóleplet terített földi létünk Ipoly menti te-repeire. Az időjárás prófétái december végén azt jósták, hogy a tél maradék része majd nem szűkölködik sem hóban, sem hidegben. Január 30-án megállapítottam, hogy a jóslatok bizony nem sokban különbözik a valóságtól.

A január eleji olvadást /eső/, belvizes időszakot mérsékelten fagyos, tündérien zúzmarás másfél hét váltotta fel, majd egy rövidke felmelegedés után január 23-ának reggelén bezúdult a Kárpát-medencébe az orosz síkságon felgyülemelő-garázdálkodó sarkvidéki levegő. Éppen ezt megelőzően tombolt a két „testvéremzet” – az orosz és ukrán – gázvitája, amiért országainkba is kevesebb gáznemű energiaforrás jutott. Fantázia-dús polgártársaink többször is megállapították: több hideget kaptunk, viszont kevesebb gázt.

A hőmérő higanyszála hajnalonként inkább -15 °C alá süllyedt, nappal pedig általában -5 és -10 °C között mozgott. A Dunán és a nagyobb folyókon labdarúgópálya nagyságú jég-táblák úsztak. Az Ipoly „folyó” medre összeszűkülött, úgyhogy még csónakázhatónak sem lehetett minősíteni. A régvolt „hajózhatósági” képesség egyáltalán szóba se jöhetett.

Sajnos a hó csak a szélárnyékos helyeken talált menedéket, a nyílt terepről elhordta már csaknem egy hónappal ezelőtt a sokszor viharossá erősödő szél. A földművelő kevésbé bizakodik, hogy az őszi károkozás nélkül áttelelnek a hótakaró alatt.

Január bizonyára – a fokozott fűtés miatt – jócskán megapasztja pénztárcáinkat is. So-

kan már biztosan tudjuk, hogy a két-háromszobás lakásokban 500-800 koronával /esetleg többel is/ emelkedett a lakbér.

Mondjuk szívtőően: január nem volt eléggé barátságos hozzánk.

*

Január 25-én reggel meglepetés érte Ipolyság jégpályás utcáinak lakóit. A hónap elejétől szórátlanul garázdálkodó jégpáncélon /autócsúszásoknak, kar- és lábtöréseknek okozója/ itt-ott apró zúzalékpöttyek jelentek meg. A tájékozatlan város-lakóknak elmondjuk, hogy ezen a napon tartotta soros ülését a város képviselő-testülete. A területfenntartónak valahogy ki kell fogni a szelet a képviselők interpellációs „vitorláiból”.

*

Apropó! A „mégis” interpelláló képviselő ígéretet kapott, hogy a februári ülésen /a hónap végén/ írásban kap választ a „kapásból” állítólag nehezen megválaszolható kérdésre. Az évszázados tapasztalatok arról tanúskodnak, hogy február végén a bátrabb méhecskék gyakran kimerészkednek a kaptárból.

*

Útbaigazítás cigarettacsikk-gyűjtőknek! Korlátlan mennyiségben találunk ilyen gyűjteni-valót buszmegállóinkon, különböző intézményeink és hivatalaink, de köpködőink bejáratainál és környékén. Megjegyzés: a gyűjtéshez nem szükségeseltetik hivatalos engedély.

*

Több szabadságot négy-lábú-inknak! Valószínűleg ez a jel-szó és meggyőződés szaporítja városunk kóbor kutyafalkáinak számát. Közterületünk néhány szelete valóságos ebsétánnyá kutyul. A bevásárlókat gyakran kitöri a frász, amikor kilépve az üzletből körülszaglássza őket amolyan borjúnagyságú vagy egy picike, de annál pimaszabb gazdátlan vagy felelőtlen gazdájú négy-lábú.

/ás/

Járási sportesemény Ipolyságon

Immár 10. alkalommal szervezte meg a Csemadok Lévai Területi Választmánya a járás alapszervezeteinek hagyományos teremlabdarúgó-tornáját 2006. január 21-én.

Az amatőr tornán, melynek fő célja, hogy a járás magyarjainban az együvé tartozás érzését ápolja, ezúttal **Palást, Bori, Léva, Nagysalló, Hontfüzesgyarmat, Lekér** csapatai mérkőztek rendkívül sportszerű szellemben. A rendezvény társszervezője az ipolysági alapszervezet volt, s jelentős segítséget nyújtottak a palásti alapszervezet tagjai is, akiknek ténykedését és a csapat játékát figyelemmel kísérte **Korcsok László**, a falu polgármestere is.

Az egész napos sportszerű küzdelem végén az első három helyen a következő csapatok végeztek: **1. Palást, 2. Léva, 3. Nagysalló**. A mérkőzősorozat játékos a bori **Dálnoky László**, a legsikeresebb kapus a palásti csapat hálójára lett. A rendezvényt a területi választmány titkára, **Duba Ernő** értékelte, a díjakat **Török Alfréd** elnök adta át. A hazai alapszervezet nevében **Pálincás Tibor** köszöntötte a jelenlévőket.

A jubileumi torna főtámogatója Ipolyság város volt, amiért a Csemadok Lévai Területi Választmánya és Ipolysági Alapszervezete köszönetet mond a város polgármesterének és az Energo-Bytos cégnek.

Pálincás Tibor

Ökumenikus istentisztelet

Mintegy 70 evangélikus és református hívó vett részt 2006. január 22-én a protestáns templomban azon az istentiszteleten, melyet az ökumenikus imahét keretében szerveztek a két gyülekezet – az evangélikus és református – lelkészei és presbitériumai. Az istentiszteleten nemcsak a felekezeti gátakat, hanem a nyelvi különbségeket is legyőzte a két gyülekezet. Együtt énekeltek, imádkoztak – magyar és szlovák nyelven.

Először **Izsmán Jónás**, az ipolysági református gyülekezet esperesi segédlelkésze tolmácsolta a kereszténységnek szóló aktuális isteni üzenetet, mely szerint meg kell találnunk – mindnyájunknak – a keresztény /keresztyén/ egységhez vezető utat. Ezen az úton Jézus Krisztus legyen minden közösség és egyén vezérlő lángoszlopa. Az igehirdetést követő könyörgés annak az óhajnak adott hangot, hogy a Szentlélek úgy munkálkodjék bennünk, hogy testvéri

szellemben közeledjünk egymáshoz.

A másik igehirdető, **Hana Ševečková** evangélikus káplán szintén az egység gondolatát próbálta jó földbe hullatni. Habár sokban különbözünk, de a Jézus Krisztusban megtestesült szeretet mindnyájunkat összeköt. Olyan elképzelés is elhangzott, hogy a két felekezet hívei építő erjesztőkként tegyék szebbé és jobbá városunk lakóinak életét. Imájában a Mindenható áldását kérte a két gyülekezet, a gyülekezeti tagok gyümölcsozó együttműködésére.

Az ökumenikus istentisztelet üzenetét a záróénekként elhangzott 395. dicséret utolsó versszak fejezi ki:

*Nevelj minket egységre,
Mint Atyáddal egy te vagy,
Míg eggyé lesz benned végre,
Minden szív az ég alatt,
Míg Szentlelked tiszta fénye,
Lesz csak fényünk és napunk,
S a világ meglátja végre,
Hogy tanítványid vagyunk.*

/korpás/

**Köszönjük mindenkinek, aki 2006. január 9-én elkíserte utolsó útjára Gáspár Józsefet.
A gyászoló család**

Normális?

Rengeteg dolog van a világon, ami nem a mi akaratunktól függ, de rengeteg olyan dolog is van, amelyet nekünk embereknek kellene megoldanunk, mégsem tesszük. Ilyenkor jön a jól bevált „objektív okok miatt” klisé.

Karácsonytól január 7-éig gyűlt a szemét a kihelyezett konténerekben. A konyhai szemétre szánt tartályok dugig voltak, az emberek már jobb híján a földre szórták a szemetet, mert az elkülönített szemétre szánt konténerekben sem fért el semmi. Aztán jött néhány ember, a földre szórt szemetet lapáttal teherautóra rakta, majd elégedetten távoztak. Nemrégén újra eljöttek /plátós teherautóval/, feldöntötték a konténereket, és úgy rakták fel a szemetet. A konyhahait. A város nem kis pénzért vásárolt tartályokat, meghirdette a szelektív szemétygyűjtő programot, és kérte a polgárokat, hogy fegyelmezetten válogassák szét a hulladékokat. A polgár szót fogadott, válogatott, de eredményét nem látta. Azt gondolta, ha megtelik a tartály, jön a kocsi, és elszállítja a szemetet. A konyhai szemétre szánt három konténer után a szelektívra szánt öt is tele lett /még a környékük is/, amíg végre elvitték. Mi értelmese volt a sok kidobott pénznek, ha a rendszeres elszállítás nincs biztosítva?

Annak ellenére, hogy sokszor békétlenkedünk és kritizálunk, azért mi sem vagyunk éppenséggel angyalok. Várakozásunkkal ellentétben meglepett minket a nagy mennyiségű hó. Ennek rendje s módja szerint jöttek is a hókotrók, ám nem minden esetben tudták munkájukat elvégezni. Nem saját hibájukból. Néhány polgártárs ugyanis nem

a parkolóban, hanem az útszegélyek mellett és a kereszteződésekben „pihenteti” autóját, így a kotrók a legjobb jóakarat mellett sem tudták nem egy lakótömb mellett eltisztítani a havat a többi lakó felháborodása ellenére sem. Pedig lenne egy egyszerű megoldás: tessék pénzbírsággal büntetni az ilyen autótulajdonost, és kötelezni az autóteltávolítására, mert sok esetben a közlekedés biztonságát is veszélyeztetik. Ha csak egyszer is megbüntetnék őket, nagyban javulna a költségvetésük.

A választások évében vagyunk, amikor a politikusoknak szokása fűt-fát ígérgetni, most mégis olyan kósza hírek röppennek fel, hogy a kormány ki akarja tolni a nyugdíjkorhatárt 62-ről 65 évre. Megáll az ember esze! Ha ma valakit 50 éven felül elbocsátanak a munkájából /s ez már majdnem napi gyakorlat/, annak már befellegzett. És befellegzett a nyugdíjának is, mert munka nélkül még csak nem is álmódíthat róla. Hiába dolgozott 30-35-40 évet becsületesen, örökre le van írva. Aztán jönnek a melldőngető ígéretek a munkanélküliség csökkentésére. Olyankor, amikor a fiatalok sem tudnak munkához jutni, egy ötven feletti ember labdába sem rúghat, legyen bármilyen ügyes is a szakmájában. Ez már szinte a nyugdíjárómányosok tervezett likvidációja!

A mór megtette kötelességét, a mór mehet. Ha nyugdíj nélkül netalán éhen döglene, a sírjánál majd méltatni fogjuk érdemeit. Érdemeit, amelyeket egymaga szerzett bízva abban, hogy a társadalom majd ugyanúgy fogja őt becsülni, mint ahogy munkájával ő becsülte meg eddig a társadalmat.

Belányi Gyula

Köszönjük mindenkinek, aki 2006. január 17-én a felsőtúri temetőben elkíserte utolsó útjára **Bazsó Ilonát**, és részvételével enyhíteni igyekezett mély fájdalomunkat.

A gyászoló család

Könyvbemutató a váci Katona Lajos Városi Könyvtárban

Zsúfolásig megtelt helyiségben került sor **Danis Ferenc Ipolyság** című könyvének bemutatására a váci Katona Lajos Városi Könyvtárban 2006. január 18-án a délutáni órákban. A rendezvény szervezői a váci könyvtár igazgatójával, **Mándli Gyulával** az élen és a váci Tragor Ignác Múzeum képviselői **Zomborka Márta** múzeumigazgató vezetésével, Vác város képviselői **dr. Bóth János** polgármester vezetésével,

az ipolysági vendégek **Lőwy János mérnök** vezetésével, a Váci Múzeum Egyesület tagjai, ismerősök, barátok Vácról, Szobról, Nagymarosról hallgatták végig nagy érdeklődéssel a nagy gondossággal és alapos-sággal előkészített könyvbemutatót.

A bevezetőt **Zomborka Márta** múzeumigazgató mondta, aki felvázolta a több mint 15

Kárpát-medencei rovásírásverseny

A verseny célja megismertetni és megszerettetni a fiatalokkal ősi magyar kulturális örökségünk e meghatározó bizonyítékát, s általa elmélyíteni a magyarsághoz való tartozás tudatát. A verseny döntője 2006. június 24-én lesz Budapesten. Ezt megelőzően Magyarországon öt körzeti, illetve erdélyi, délvidéki és felvidéki válogató lesz. A felvidéki válogató szervezője a Palóc Társaság.

A verseny alsó tagozatos /3-4. évf./, felső tagozatos /5-6., ill. 7-9. évf./ és középiskolás korosztály szerint folyik. Az alsósoknak 5-5 sor terjedelmű átírás rovásírásról latin betűsre és fordítva, valamint 3 sor terjedelmű rovásírásos szöveg olvasása lesz a feladat. Ugyanezek a feladatok lesznek a felsősöknél, akiknek 10-10, ill. a középiskolásoknál, akiknek 15-15 sorra bővül az átírás, az olvasás terjedelme nem változik. A döntőben további, választható feladatok is lesznek /botrovás, rovásírás-történet, összerovás/. A versenyen Forrai Sándor ábécéjét használjuk a jobbról balra való rovással. A felvidéki válogatóba alap- és középiskolánként és kategóriánként legtöbb 3-3 tanuló nevezhet be a jelentkezési határidő betartásával /2006. február 28./.

Jelentkezni a Palóc Társaság levélcímén vagy e-mail címén lehet a név, korosztály, elérhetőségek feltüntetésével. A válogató résztvevői jutalomban részesülnek.

éve elkezdett váci és ipolysági együttműködés jelentőségét, és elmondta azt is, hogy ebben a közös munkában kezdetektől fogva milyen fontos szerepet töltött be Danis Ferenc, Ipolyság város krónikása, az akkori képviselő-testület tagja, az Ipolysági Középfokú Mezőgazdasági Szaktanintézet igazgatója, majd az Ipolysági Honti Múzeum igazgatója és a Honti Múzeum és Galéria Baráti Körének elnöke.

A program első részében egy fotodokumentációs visszatekintést láthattak és hallhattak a jelenlévők Feri bácsi életéről, tevékenységéről. **Mándli Gyula** és **Cservenák Péter** fotókat készítettek Ipolyságon Feri bácsi környezetéről, családjáról és az Ipolyság című könyvben található fotókkal együtt Mánd-

li Gyula mutatta be aláfestő szöveggel ezt az összeállítást.

A könyvbemutató második részében **Danis Ferenc** beszélt új könyvéről, amely Ipolyság címmel 2005 decemberében került kiadásra a komáromi KT Kiadó gondozásában. (A kiadványt december 12-én mutatták be az Ipolysági Városi Könyvtárban.)

A rendezvény utolsó pontja egy nagyon meghatározó születésnapi köszöntő volt: a szerző ugyanis e napon töltötte be 75. életévét. A résztvevők nagy szeretettel köszöntötték őt.

A könyvbemutató nagyon jó hangulatban telt el. A szervezők nagy gondossággal és körültekintéssel jártak el a szervezésnél, ami meg is hozta az eredményt.

Solmosi Márta

Asztalitenisz-extraliga

A komárom-ípolysági csapat mérkőzései

A PK Komárom/Ipolyság hazai mérkőzéseit a T-18 sportcsarnokban játssza.

A 9. és 10. forduló sorsolása

Febr. 11., 16.00 – ŠK ŠG Nitra – PK Komárom/Ipolyság

Febr. 25., 16.00 – MŠK Čadca – PK Komárom/Ipolyság

Febr. 26., 10.00 – Ružomberok – PK Komárom/Ipolyság

Várjuk a pingpong szerelmeseit!

HONTI LAPOK

A Hont-Ipoly menti régió havilapja. Nyilvántartási szám: OÚ 3/95. Főszerkesztő: Štrba Péter.
Nyomtatás: CICERO, Léva.

Kiadó: Ipolyság város önkormányzata, Fő tér 1., 93601 Ipolyság; tel.: 036/7411054.

A szerkesztőség álláspontja nem mindenben azonos az újságban közöltekkel. A kéziratok szerkesztésének, esetleges rövidítésének jogát fenntartjuk. A hirdetések tartalmáért és nyelvhelyességéért felelősséget nem vállalunk.

www.sahy.sk